

Özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 52

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

20-26 Ağustos 2015

Özgür Gelecek'ten

Gözdağlarınız boşuna!

Özgür basına yönelik sansür politikalarını pervasızca hayata geçirenler, geçtiğimiz günlerde katledilen PKK gerillası Ekin Wan'ın bedenini basın yayın organlarında yayımlamaktan çekinmiyorlar.

Bu çekinmeme durumunun elbette ki bir sebebi var! Egemeler, askeri operasyonlarla, ev baskınlarıyla, tutuklamalarla başlattıkları saldırıları halk üzerinde algı operasyonu ile tamamlamak istiyorlar. Özellikle kadın bedeninden doğru gerçekleştirilen bu son saldırı biçimi devletin kadın mücadelesinden ne kadar korktuğunu bir kez daha gösteriyor.

Ekin Wan'ın katledilen bedeni cinsel işkence yapanlar, bunu burjuva basın yoluyla yayanlar halka ve özellikle de kadınlara gözdağı vermek istiyorlar. Ancak açıktır ki bu gözdağları boşunadır! Nitekim kadınlar direnmeye devam ediyor-edecek, özgür basın ise gerçekleri yazmaya!

İster kabul edilsin ister edilmesin

Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın "İster kabul edilsin ister edilmesin, Türkiye'nin yönetim sistemi bu anlamda değişmiştir. Şimdi yapılması gereken bu fiili durumun hukuki çerçevesinin yeni bir Anayasa ile netleştirilmesi, kesinleştirilmesidir" açıklaması, bu devletin önce uygulamaya koyduğu, ardında da ona kılıf niyetine yasallaştırdığı gerçeğinin birinci ağızdan itirafı olarak kabul edilmelidir.

Erdoğan'ın bahsettiği bu "değişiklik" halka saldırı konusunda daha da pervasızlaşılacağına ifadesidir.

Keza adı konulmamış bir OHAL ile infaz, katliam, gözaltı ve tutuklama terörü gerçekleştiren devlet, bir yandan gerilla cenazelerine işkence uyguluyor bir yandan maden yasasını geçiriyor ve memurların

TİS masasındaki taleplerine sefalet zammı ile karşılık veriyor. Kadın gerillaların bedenleri teşhir ediliyor, Varto'da sokağa çıkmak yasaklanıyor, Galatasaray'da eylem yapanlara saldırı düzenleniyor. İster kabul edilsin ister kabul edilmesin ama tüm bunlara karşı dayanışma da ortak mücadele de sürecek!

DAYANIŞMA SÜRECEK!

Gündem

KAZANANA KADAR SEÇİM!

S/03

Emekçinin Gündemi

Bir davaya uğruna ölecek kadar inananlar bir fabrikayı da örgütleyebilir -1

S/05

Pusula

Yine ve her zaman "Ne Yapmalı?"

S/11

Suriye'de Tampon Bölge'den Güvenli Bölgeye: SÜREKLİ SALDIRGANLIK HALİ!

S/08

Savaş, ekonomi, siyaset, AKP: **Ufukta kara görünmüyor!**

S/09

AKP'nin can suyuna akıtılan karar: **Yeni Maden Yasası**

S/05

"Kalleş ve gancık" değil, **katil ve tecavüzcü sürüsü!**

S/06

Tecavüzcü Çitil kadınlar tarafından bilinir!

S/07

"Yakılan ormanlara **sessiz kalmayalım!**"

S/13

Göçen hayatlar...

S/15

Gerilladan karakola saldırı, yol kontrolü

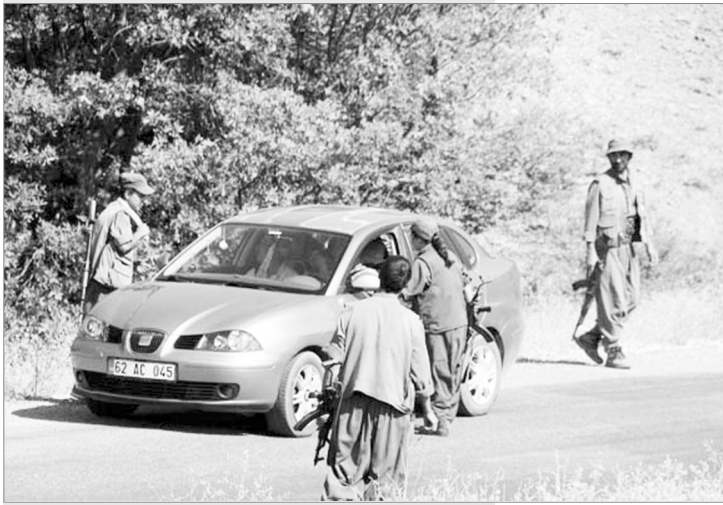
H. Merkezi: Dersim’de Çiçekli Jandarma Karakolu’na 9 Ağustos günü PKK ve TKP/ML TİKKO gerillaları tarafından eylem düzenlendi. Ormanlık alandan karakola 2 roketatarla saldırdıktan sonra uzun menzilli silahlarla yayılım ateşine tutan gerillalar ile asker arasında çatışma çıktı.

Gerillalar Zergavut ormanları bölgesine geri çekilirken Tunceli Jandarma Bölge Komutanlığı’ndan 2 Kobra helikopteri bölgeye sevk edildi. Helikopterlere gerillalar tarafından Kanas keskin nişancı tüfeği ve Biksi makineli tüfekle ateş açıldı.

Dersim ve Xozat yolları gerilla denetiminde!

Aynı günlerde Dersim ile Xozat ilçe karayolunu kesen PKK ve TKP/ML TİKKO gerillalarının durdurdukları araçlarda kimlik kontrolü yaptıkları öğrenildi. 3 gün boyunca yolun kontrolünü elinde tutan gerillalara ilişkin açıklama yapan HPG BİM “*Son 3 gündür Dersim ile Hozat yolları gerillalarımız ile TKPML/TİKKO gerillalarının denetiminde bulunmaktadır*” dedi.

Ayrıca gerillalar bir özel bir şirkete ait sigara dağıtım aracını durdurarak araçta arama yaptı. Konuya ilişkin devlet kaynakları da gerillaların araca el koyduklarını belirtti.

Dersim’de birahane sahibine cezalandırma

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla geçen bir açıklamaya göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) gerillaları Dersim-Pertek’te Beyaz Saray Resturant sahibi **Doğan Kara**’yı aracına bomba koyarak cezalandırdı.

Dersim Bölge Komitesi tarafından yapılan açıklamada “*Devletin sistemli bir şekilde gerçekleştirdiği yozlaştırma saldırılarının, Dersim’deki en önemli ayaklarından birisi birahanelerdir. Daha önce de uyarı eylemleri yapılmasına karşılık halen birahanelerde gerici ve yoz ilişkiler zemin hazırladığı, organize ettiği tespit edilen Doğan Kara devletin politikalarını hayata geçirdiğinden dolayı hedefimiz olmuştur*” denildi.

Yasalara operasyonlara ve saldırılara rağmen KÖY ÇALIŞMALARI

Dersim’de uzun yıllardır Munzur Doğa ve Kültür Festivali öncesinde Partizan olarak yürütmüş olduğumuz köy çalışmaları, tüm coşkumuzla birlikte bu yıl da devam etti. Köy çalışmalarına başlayacağımız güne, Suruç’tan gelen acı haberlerle uyanık. Ve Dersim’de, Suruç’ta yitirdiğimiz siper yoldaşlarımızın yarım kalan sloganlarını tamamlamak, haykırarak için çıktık sokağa, hesap soracağımız günlerin adını koyarak.

Köy Çalışmalarımızın bu yılki şiarı SURUÇ

Yitirdiklerimizin sayısı dahi netleşmemiş, acımız henüz çok tazeyken festivalin iptali tartışmaları sürmekteydi. Biz bu tartışmalar devam ederken köylerin yolunu tutmuştuk. Festival iptal olabiliyordu fakat biz kitlelere gittiğimiz, kitlelerin gündemini kendi gündemimizle birleştirdiğimiz köy çalışmalarını yapmaya kararlıydık. Daha öncesinde belirlemiş olduğumuz köy çalışmalarının gündemi, güne uyandırdığımız katliamla birlikte birer alt başlık olarak yerini alarak, ana gündemimizi SURUÇ oluşturdu.

Katliamın sıcaklığıyla gittiğimiz köylerde, biz hal hatır sorduğumuzda köylüler “nasıl iyi olalım, iyi değiliz, yine bizi katlettiler” diyerek acılarını dile getiriyorlardı. Ve tam da bu gündem üzerinden Orta-doğu’da halklara zulmeden DAİŞ çetesi ve onun en büyük destekçisi olan TC devletinin katliamcı politikaları üzerine konuşuyorduk.

Katliamdan sonra (hangi cüretleyse) ekranlara çıkan hükümet sözcüleri katliamı kınadıklarını ve katilleri bulacaklarını ifade ediyorlardı. Devlet erkânı kendini aklama çabası içerisinde debelene dursun, yıllardır devletin katliamlarına tanık olan Dersim halkı bu hile ve yalanlara artık inanmıyordu.

Dersim’de “çok kalabalık yerlerde bulunmayın, etkinliklere katılmayın DAİŞ orayı da bombalar” düşüncesiyle yaratılmaya çalışılan DAİŞ korkusunun teşhirini yaptık. Bu korku devlet eliyle sistemli bir biçimde yaratıldığına dikkat çekiyoruz, sohbetlerimizde. Devletin halkın örgütlü gücü karşısında baskı ve sindirme politikası olarak bu algıyı yarattığı üzerine konuşuyoruz. Bunun en büyük örneğini Kobanê’deki direnişte gördüğümüzü hatırlatıyoruz. Türkiye’nin dört bir yanından gelerek Kobanê’deki direnişe ses olmak için halkın sınırda büyüttüğü direniş tarihe adını

yazdırmıştı.

Operasyonlara rağmen...

Geyiksuyu, Pertek, Hozat, Mazgirt, Nazımiye, Çemişgezek, Ovacık ilçe merkezlerinde ve köylere gidilmesi üzerinden çıkarmış olduğumuz planlama ile hareket ediyoruz. Yürüttüğümüz çalışmalarda yerelin özgün sorunlarıyla birlikte ülke gündemini tartışarak yayınlarımızın dağıtımını yapıyoruz. Suruç Katliamı’nın ardından devlet sözde DAİŞ’e yönelik yaptığı operasyonlarla bine yakın devrimciyi gözaltına alıp, tutuklama furyası başlatıyor. Hemen sonrasında T. Kürdistanı’nda ardı arkası kesilmeyen askeri ve siyasi operasyonlara başlıyor. Hozat, Mazgirt, Nazımiye, Ovacık ilçe merkezlerinde devletin askeri ve siyasi operasyonlarını sesli ajitasyonlarla teşhir ettiğimiz çalışmalarda halkın yoğun ilgisiyle karşılaşırız.

Dersim’de birçok bölgede çıkan orman yangınlarının, devletin yaptığı operasyonlar sonucunda bilinçli bir politikası olduğu noktasında köylüler hemfikir olduklarını söylüyorlar.

Ve ardından ülke genelinde ilan edilen OHAL uygulamasından Dersim de kendisine düşen payı almış oldu. Dersim’de 14 bölge “özel güvenlik bölgesi” ilan edilerek yayla yasaklarına tepkili olan köylülerin büyük bir kısmı yaylalarını terk etmeyeceklerini dile getiriyor. Dersim OHAL uygulamalarının hiç de yabancı değil. Köylülere 90’larda köy boşaltmaları yaparak katleden, sürgün eden devlet, bugün yayla yasakları koyarak gerillaya yönelik askeri operasyon hazırlıkları yapıyor.

Her güne yeni bir katliam, yasaklama ve operasyonlarla başlar olduk.

Ve tabii devletin sistemli saldırılarının karşısında Dersim’de gerillanın yaptığı misilleme eylemleri köylülerin gündeminde büyük yer kaplıyor. Devletin yıllarca bu topraklarda uy-

ülke genelinde ilan edilen OHAL uygulamasından Dersim de kendisine düşen payı almış oldu. Dersim’de 14 bölge “özel güvenlik bölgesi” ilan edilerek yayla yasakları uygulanmaya başladı.

guladığı baskı ve sindirme politikaları karşısında halkın yiğit evlatları dün olduğu gibi, bugün de hesap soruyordu dağların ardında.

Bu yılki köy çalışmalarımızda daha öncesinden gitmediğimiz köylere giderek, politik gündemin yanı sıra köylülerin kendi sorunları üzerinden örgütlenmeyi büyütme noktasında tartışmalar yürüttük. Ve Çemişgezek köylülerinin festival kapsamında bir araya gelerek Paşacık köyünde bir etkinlik yapma düşüncesi, Suruç Katliamı’nın yaşanmasının ardından anma etkinliğine dönüştürüldü. Bizler de köylülerin bir araya gelerek kendi sorunları üzerinden dayanışmayı ördüğü ve Suruç’ta yitirdiklerimize attığı bu etkinliğin çağrısını köylerde yaptık. Anma etkinliğinin çalışmalarına dahil olduk. Köylülerle yürüttüğümüz çalışmayla birlikte anma etkinliği köy çalışmalarımızın esas verimini aldığımız bir etkinlik oldu.

Köy çalışmalarımızı Ovacık’ta “Dersim’de devletin OHAL uygulamaları, askeri ve siyasi operasyonlarını protesto ettiğimiz bir eylemle sonlandırdık. Ve eylem sonrasında köy çalışmalarına başladığımız gün sonsuzluğa uğurladığımız Çağdaş Aydın’ın mezar başında bir anma etkinliği yaparak, Suruç şehitlerinin yarım kalan düşlerini yaşatma sözümüzü bir kez daha haykırarak. (Bir YDG’li)

7 Haziran seçimlerinden sonra ortaya çıkan tablonun hakim sınıf partilerini (özellikle AKP) memnun etmediğini ifade etmiş ve seçimlerin krizlerine çare olamadığına değinmiştik. Yine de seçimlerin hakim sınıf partilerine nefes alma ve manevra yapma imkanı sağladığını söylemiştik. Seçimlerden sonra geçen iki ay zarfında bu süreyi en iyi kullanan partinin AKP olduğunu ifade etmek gerekir. Bizzat Tayyip Erdoğan'ın yönlendirmesiyle AKP, seçimlerde aldığı yenilgiyi telafi etmek için çeşitli adımlar attı. Seçim sonuçlarıyla tek başına hükümet kurma imkanını kaybeden AKP, buna rağmen "geçici hükümet" vasfıyla ülkeyi yönetmeyi sürdürdü. Yetkisiz bir hükümet olmasına rağmen, bürokrat atamalarından, halka yönelik yağma ve talan saldırılarına, Kürt sorunundan, dış politikaya kadar bir dizi meselede temsil ettiği sınıfların çıkarlarını pratikleştirmede kararlılıkla davranmayı sürdürdü. Bu kararlılığın bir yanıda örneğin Suriye meselesinde boğazına kadar pisliğe batmış olmak etkili de olsa esas olarak halk düşmanı karakterine vurgu yapmak gerekir.

7 Haziran seçimlerinden sonra geçen iki aylık sürenin, T. Erdoğan tarafından "yeniden seçim"e gitmek için kullanıldığı; bunun için her yol ve yöntemin denendiği açığa çıkmış durumdadır. Nitekim AKP ile CHP arasında sürdürülen koalisyon görüşmelerinden bir sonuç çıkmadı. Bir ay süren görüşmelerden sonra yapılan açıklamalardan anlaşılacağına göre, her iki parti de koalisyon hükümeti görüşmeleri yapmak yerine deyim yerindeyse "top çevirmiş"ler, "demokrasinin gerekleri" yalanını sürdürmüşlerdir. Şimdi sırada MHP destekli seçim hükümeti kurma senaryoları vardır. Bunun gerçekleşip gerçekleşmediğini göreceğiz. Anlaşılacağına göre sahnelenen bu oyun resmi olarak seçim kararı alınana kadar sürdürülecektir. Bu süre zarfında hakim sınıf partileri kendi çıkarlarını önceleyen pratik tutum içinde olmayı sürdüreceklidir.

T. Erdoğan'ın 7 Haziran seçimlerinden sonra dillendirdiği "yeniden seçim" alternatifini pratikleştirmek için iyi hamleler yaptığını kabul etmek gerekir. Artık halkın önemli bir çoğunluğunca da görüldüğü üzere; 7 Haziran seçim sonuçlarının kendisinin başkan olma ve AKP'nin tek başına hükümet kurma olanağını ortadan kaldırması, bununla bağlantılı olarak iktidar olanaklarının paylaşılması ve pek tabii ki düzen sınırları içinde de olsa hırsızlık ve yolsuzluklarının soruşturulması ihtimalinin varlığı bile, bir zamanlar uğruna övgüler dizilen "milli irade"nin kararının tanınmamasına yetmiş durumdadır. T. Erdoğan ve AKP, 7 Haziran seçim sonuçlarını kendi çıkarları açısından kabul edilemez gördükleri için, "milli irade"nin kararını yerine getirmek yerine, "ben bu seçimi kabul etmiyorum, yeniden seçim yapılınsın" oyunbozanlığına soyunmuş durumdadırlar.

T. Erdoğan artık rejimin değiştiğinden bahsetmekte ve buna uygun bir dü-

KAZANANA KADAR SEÇİM!

zenleme istemektedir. Bu isteğin onun başkanlık hayalleriyle doğrudan ilgisi vardır. Bu durumda ortaya çıkan gerçek, "milli irade tecellisi" değil, T. Erdoğan ve temsil ettiği sınıfların çıkarlarına uygun bir seçim sonucunun ortaya çıkmasıdır. Bir anlamda halka dayatılan "kazanana kadar seçim"dir! Nitekim T. Erdoğan seçim çalışmalarına başlamış durumdadır. Bir yanda açılışlar ve toplantılar diğer yanda Kürt hareketine ve devrimcilere saldırılar, bu seçim çalışmasının başladığına işarettir. T. Erdoğan, muhtarlarla yaptığı toplantıda onları muhbirliğe davet etmiş ve "yeni" rejimin "muhbir rejimi" olduğunu ifade etmiştir. Kürt meselesine dair yaklaşımı ise "operasyonların" süreceğidir. Bu "yeni rejimin" gerçekte bir yenilik taşımadığı, TC devletinin bilinen faşist karakterine uygun olduğu ortadadır. Bir anlamda devlet "fabrika ayarlarına" geri dönmüştür!

Tüm bu yaşananları, bir "saray darbesi", "sivil cunta" vb. olarak adlandırmak doğru değildir. Yaşananlar "Türk tipi demokrasi"nin gereğine uygundur. Türkiye'de parlamentonun ve seçimlerin faşist diktatörlüğü maskeleyen işlevi gördüğü bir kez daha açığa çıkmış durumdadır. Öyle ki Başbakan Ahmet Davutoğlu erken seçimin tek ihtimal olduğunu söyler ve "seçim aşısı gibidir, bünyeyi sıhhatle kavuşturur" derken aslında demokrasilerin hastalıklı olduğunu da itiraf etmiş oluyordu. Bu hasta demokrasiden halk yararına bir şey çıkmayacağı açıktır. Son yaşanan gelişmelerle birlikte bu gerçek bir kez daha görülmüştür. Türkiye'de parlamento ve seçimler, hakim sınıfların çıkarlarına hizmet ettiği ölçüde kabul edilebilir. Bu gerçekleşmediği koşullarda darbe gibi "çözüm"ler ya da HDP gibi pürüzler ortaya çıktığında oyunbozanlık yapmak ya da kulislere halk karıştı yeni oyunlar kurmak düzen partilerinin gerçekliğidir. HDP bütün imkansızlıklara ve yüzde 10 barajı gibi 12 Eylül artığı engellere rağmen, oyunu ku-

ralına göre oynamış ve seçimden başarıyla çıkmıştır. İşte düzen partileri bunu hazmedememiştir.

Yeniden seçim kararının alınması, T. Erdoğan'ın ve AKP'nin Gezi İsyanıyla başlayan, 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonu ile süren ve 7 Haziran seçim sonuçlarına da yansıyan güç yitiminin telafi edilmesi amacını taşımaktadır. T. Erdoğan'ın, bir zamanlar Gülen Cemaati'yle birlikte hareket ederek, rakip hakim sınıf kliğini ve onun en vurucu güçlerinden biri olarak orduyu dizginlediği ve kendi arkasına yedeklediği bilinmektedir. Kendi temsil ettiği kliğin içinde yaşanan dalaş sonucunda ortaya çıkan hırsızlık ve yolsuzluk belgeleri karşısında, "paralel örgüt" söylemiyle bu saldırıyı bertaraf etmeye çalışan T. Erdoğan ve AKP; birlikte "kumpas kurdukları" rakip kliğe belli tavizler vermek zorunda kaldı. Tüm bunlar biliniyor.

Görünen Köy Kılavuz İstemiyor!

Diğer meseleler bir yana özellikle Kürt sorunu bağlamında sürdürülen "çözüm süreci"nin, 7 Haziran seçimlerinde bir getirisi olmadığını aksine HDP'nin başarısı nedeniyle başkanlık ve tek başına hükümet kurma olanağını vermediği somut olarak görülünce artık bu yalanı sürdürmekte bir yarar görülmedi. Kürt sorununa yönelik oyalama politikasına son verilerek, "çözüm süreci buzdolabına kaldırıldı"! Böylelikle bugüne kadar devletin Kürt sorunu bağlamında geleneksel politikası olan imha politikasının sürdürüleceği, "üzerine beton döküleceği" ilan edildi. Bu amaçla da DAİŞ bahanesiyle özelde Kürt hareketine ve onunla dayanışma içinde olsun olmasın bütün devrimci demokratik örgütlenmelere saldırı dalgası başlatıldı.

Yeniden seçim kararı gerek iç politika ve gerekse de dış politikada yaşanan kayıpları geri getirir mi getirmez mi bilinmez? Ancak her halükarda bilinen şey, özelde Kürt genelde bütün halka karşı açılan bu topyekün karşı devrimci

savaşın kazanılamayacağıdır! Özel olarak Kürt ulusal hareketinin genel olarak da Türkiye halkının demokrasi, özgürlük taleplerini terör adı altında kriminalize edip, üzerine beton dökme siyaseti başarı sağlamayacaktır. Tarihsel tecrübeyle sabittir. Uzun vadede T. Erdoğan ve AKP kaybetmiştir. Bu süreçten sonra kazanmanın halk olması ise tamamen ilerici ve devrimci güçlerin çalışmalarına, devrimci demokratik mücadelesine bağlıdır.

Yeniden seçim kararının hayata geçirilmesinde en önemli faktörün HDP'nin barajı aşması ve parlamentoda temsil edilmesi olduğu çok açıktır. Devletin bünyesi o kadar hastalıklıdır ki parlamentoda solcu, reformist ve bu anlamda düzen içi talepleri savunan bir partinin varlığı bile, hakim sınıf partileri için kabul edilemezdir. Görünen seçim kararıyla bu saldırıların artarak sürdürüleceğidir. 7 Haziran seçimleri öncesinde HDP'ye ve onunla dayanışma içinde olan devrimci demokratik güçlere yönelik saldırıların daha yoğunluklu yaşanacağı açıktır.

Faşizmin gerilla güçlerine yönelik saldırılarından nihai sonuç alamayacağı açıktır. Bu kadar açık olan diğer bir nokta da gerilla güçlerinin kendisini savunması, misilleme eylemlerine başvurmalarının meşruluğudur. Bu nedenle gerillaya silah bırakma çağrıları yapmanın bir anlamı yoktur. Devlet faşist saldırganlığını sürdürdüğü müddetçe gerilla güçlerinin kendisini savunmasından daha doğal bir şey olamaz. Üstelik Kürt hareketinden yapılan açıklamalar gerillanın sadece misilleme eylemleri yaptığı, kapsamlı bir saldırı siyaseti izlemediği yönündedir. **PKK'nin aktif savaş pozisyonuna geçmemiş olması, Orta-doğu'daki gelişmelerle birlikte değerlendirildiğinde uluslararası ilişkilerdeki etki gücünü ve meşruiyetini artıran avantajlı bir duruma işaret etmektedir.** Bu durum devletin Kürt siyasetini geriletme hamlesini boşa düşürecektir.

Erken seçim kararıyla birlikte, tüm hedefin HDP'nin baraj altına bırakılması olacağı açıktır. Bu nedenle başta halka yönelik katletme saldırıları olmak üzere, gözaltı ve tutuklama saldırılarıyla halkı terörize etmeye devam edeceklerdir. Üstelik bu saldırılar sadece Kürt hareketiyle sınırlı kalmayacaktır. Faşizmin Kürt hareketiyle birlikte, devrimci demokratik güçlere yönelik saldırıları sürecektir. Son süreçte Alevi hareketinden temsilcilere yapılan silahlı saldırılar bu anlamıyla dikkat çekicidir.

Devletin artan saldırganlığına karşı Kürt hareketiyle dayanışma çizgisinden taviz verilmemelidir. Her alanda birlikte mücadelenin koşulları zorlanmalı, başta Kürt hareketi olmak üzere halka karşı faşist saldırganlığa karşı meşru devrimci demokratik eylemler sürdürülmelidir. Bu eylemlerin niteliği, hangi biçimler alacağı tamamen koşullarla ilgilidir. Ancak her koşulda belirleyici olan yeni sürece uygun bir konumlanmaya gitmek ve mücadeleyi daha üst boyuta taşımaktır.

H. Merkezi: DİSK'e bağlı Cam Keramik İş sendikasına üye oldukları gerekçesiyle işten atılan Serapool işçilerinin direnişi sürüyor. Fabrika yönetiminin toplu iş görüşmesi için Gebze'de Faktör Grup adlı eleman temini yapan bir şirkette yeni işçi alımı yapacağını duyan işten çıkartılan işçiler görüşmenin yapılacağı yerin önünde 14 Ağustos'ta basın açıklaması gerçekleştirdi. İş görüşmesine gelenlere fabrikada

Serapool işçilerinin direnişi sürüyor!

kölece çalışma koşullarının olduğunu ve sendikalaştıkları için işten çıkarıldıklarını söyleyen işçiler "Eğer yöneticiler işçi arıyorlarsa biz 65 gündür işimize geri dönmek için direniyoruz" dedi. İşçiler adına basın açıklamasını okuyan **Burcu Aslan Güneş** "Gelin işçilerin haklarını verin ve bu kölelik koşullarına son verin, işimize göre

dönelim diyoruz. Şimdi de Serapool işvereni bugün burada toplu iş görüşmesi yapacaktı. Yeni işçiler alacaktı. Aslında köle almak istiyorlar. Eğer işçi istiyorsan yıllarını o fabrikaya vermiş işçiler var ve çalışmak istiyorlar. Her yerde karşınıza çıkacağız, sonuna kadar seninle mücadele edeceğiz ve sana köle olmayacağız" dedi.

Enpay işçileri direnişi sonlandırdı

Kartal: Türk Metal'den Birleşik Metal-İş'e geçtikleri gerekçesiyle işten atılan arkadaşlarına destek için fabrikada direniş başlatan Enpay işçileri, eylemlerini sonlandırdı. İşçilerden aldığımız bilgilere göre Birleşik Metal-İş Sendikası avukatları Enpay patronuna sendikal tazminat davası açacaklar.

Konu ile ilgili Enpay işçi temsilcisi **İsmail Polat** şunları söyledi: "Bu kararı bütün işçiler ortaklaşa aldı. Direnişimiz çoğu işçi için faydalı oldu. Haklarımızı nasıl almamız gerektiğini gördük, öğrendik. Direnişte kimi eksiklerimizi de öğrendik. Güven ve inanmak mücadelede en önemli unsurdur. Direnişte mülki amirliklerin (valilik, kaymakamlık, belediye) hiçbir yardımını görmedik. Polis işçilerle bağ kurmamıza engel oldu. Fabrika girişinden uzaklaştırılmamız bizim aleyhimize oldu. Fabrika karşısında olsaydık koordinasyonu daha iyi sağlayacaktık. Yönetim direnişteki işçi ailelerini arayarak işe girişteki aracılara arayarak direnişten vazgeçmeleri için baskı yaptı. 50-60 işçi arkadaşımız bu şekilde aranmış, 8-10 işçi bu baskıya dayanamayarak direnişi bırakmıştır. Bundan sonra dışarıda yapılacak her türlü eyleme destek olacağız."

Enpay patronunun Türk Metal koltuk değneğiyle işçilerin haklarına ve örgütlülüklerine saldırıları şimdilik bertaraf edilememiş olsa da, direnişçi işçiler bu kirli ittifakın farkına varmışlardır.

Milli güvenlik değil; Patron ve sermaye güvenliği tehdit altında!

Egemenlerin en çok korktuğu bu alanlarda gerçekleştirilen her direniş ve işçi sınıfının hak arama mücadelesi düşmana karşı kazanılmış birer mevzidir.

İşçi sınıfının grevleri, eylemleri ve sendikalaşmaları geçmişten bu güne sermayedarlar ve ortakları tarafından türlü oyunlarla bastırılmış ve patronlar, emekçinin gücünden öcü gibi korkmuşlardır. Bunun bir göstergesi olarak son bir sene içerisinde İZELMAN ve İZENERJİ'nin yanı sıra ÇAYKUR, Darphane, THY, maden ve Şişecam grevleri yasaklandı. Egemenler, grev yasaklama ve engelleme gibi saldırılarını bir güç gösterisi olsun diye değil, esasta işçi sınıfının gücünden korktuğu için yapmaktadır.

Geçtiğimiz sene Haziran ayında Türkiye Şişe ve Cam Fabrikaları A.Ş. (ŞİŞECAM) ile Kristal-İş Sendikası arasında yapılan 24. dönem toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlanamamış; sendika, Şişecam'a bağlı 10 fabrikada

grev kararı almıştı. Bir hafta sonra Bakanlar Kurulu'nun "genel sağlığı bozduğu ve milli güvenliği tehdit ettiği" gerekçesiyle grev, 60 gün süreyle ertelenmişti. Sendikanın, kararın yürütmesinin durdurulması ile ilgili açtığı dava ise Danıştay tarafından reddedilmişti.

Sendika, bunun üzerine grev hakkının ihlal edildiği iddiasıyla Anayasa Mahkemesi'ne bireysel başvuruda bulundu. İncelemesini tamamlayan Anayasa Mahkemesi, grevin "milli güvenlik" gerekçesiyle ertelenmesini hak ihlali saydı.

Bakanlar talancı, mahkeme göstermelik(!)

Bakmayın Anayasa Mahkemesi'nin Şişecam direnişinin yasaklanmasını haksız bulmasına... Bu halk çokça

görmüştür ki esas her zaman "Ak babalar" oluşturmuştur. Evet, devletin kendini "demokratik göstermeye" çalıştığı bir Anayasa Mahkemesi var. Ancak somut olarak gördüğümüz gibi oradan çıkan kararların bir geçerliliği yok! Söz konusu egemenlerin çıkarları olduğunda bırakalım Anayasa Mahkemesi'ni "babalarını" dahi tanımazlar.

"Daha ne yapsın ulan bu devlet(!)"

Geçmişten bugüne var olan bütün hükümetler sermayenin çıkarlarını korumakla kodlanmıştır ve "görevlerini" ise en iyi şekilde yerine getirmekten asla ödün vermediler/vermezler de. Sonra ne mi olur? Sorarlar size, "Ne yaptın ulan size bu devlet?" diye?

Bu sorunun cevabını bir kez de işçi cephesinden verelim o halde! Grevler/hak arama mücadelesini yasakladı; taşeron çalıştırıp emek sömürsünü artırdılar; gerek toplu gerek tek tek farklı iş kollarında güvenlik önlemleri almadan/göz göre göre öldürdüler, sonra "kader/fitrat" dediler; işçi sınıfının sendikal hakkı elinden alındı; mevsimlik işçi oldular, yollarda katledildiler; asgari ücretle açlığa mahkum edildiler, işçi cinayetlerinin sorumlularını sakladı... Devlet bize daha ne yapsın? Kısaca özetleyecek olursak katletti, yaktı, görmezden geldi sakladı ve yasakladı...

Her direniş devrim yolunda kazanılmış yeni bir mevzidir!

Evet, burjuva devletin esasında var olan sınıf düşmanlığı, tabii ki TC devletin de görevi. Egemenlerin en çok korktuğu bu alanlarda gerçekleştirilen her direniş ve işçi sınıfının hak arama mücadelesi düşmana karşı kazanılmış birer mevzidir. İşçi sınıfının en tabii hakkı olan eylemlerine yönelik gerçekleştirilen bu saldırılardan korunmasının ve kurtulmasının tek yolu kazanılmış olduğu mevzileri sağlamlaştırmaktan ve örgütlenmekten geçmektedir. Sermeyedarların ve ortakların payına düşen korku duvarlarını yükseltmek ve işçi sınıfın hak arama mücadelesinde yer almaktır.

Çankaya Belediyesi geri adım attı

H. Merkezi: Nakliyat-İş Sendikası üyesi 97 işçiyi işten çıkaran CHP'li Çankaya Belediyesi geri adım atarak işçileri işe aldığını açıkladı.

Ankara'nın CHP'li Çankaya Belediyesi geçtiğimiz haftalarda Nakliyat-İş Sendikası üyesi oldukları için Norm Altaş A.Ş.bünyesinde çalışan 97 taşeron işçiyi işten çıkarmış, bunun üze-

rine işçiler de direnişe geçmişlerdi.

Belediye önünde direnişlerini sürdüren işçilerin bu mücadelesi kazanımla sonuçlandı. İşçiler olan inancının tam olduğu yönünde cümleler kurarak açıklama yapan belediye geri adım attı ve işçilerin 17 Ağustos Pazartesi günü işbaşı yapabileceklerini duyurdu.

Çankaya Belediyesi'nin açıklamasının ar-

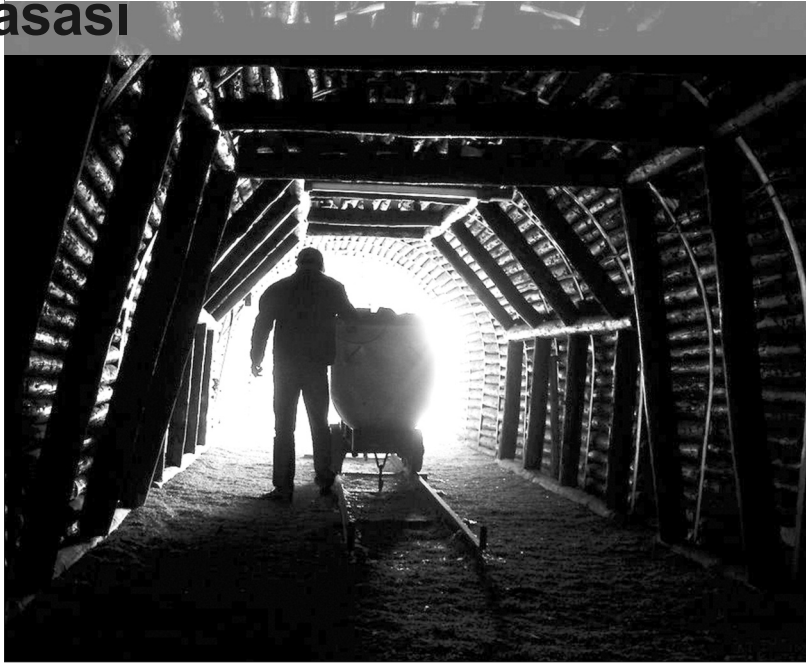
dından işçiler de belediye, sendikayı tanıyana kadar direnişi sürdürceklerini belirttiler.

AKP'nin can suyuna akıtılan yeni karar: Yeni Maden yasası

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, madenlerde Avrupa Birliği mevzuatına (ATEX) uygun malzeme ve koruyucu sistem kullanma şartını 2020 yılına erteledi. Maden iş kolunda işçi sağlığı ve iş güvenliği açısından oldukça önemli bir yerde duran bu karar birçok katliama perde aralamaktadır. Böylece madenlerde denetimleri ertelerek yeni ölümlere zemin sunuluyor. Ayrıca bu zamana kadar gerek denetim gerekse de yaşanan katliamlar nedeniyle kapatılan madenlerin açılışı sağlanıyor. Öyle ki şimdiye kadar kapanan birçok maden bu karar ile açılış başvurusu yapmış durumda.

Madenlerde teçhizat ve koruyucu sistemlerle ilgili mevzuatın ertelenmesiyle Soma katliamı sonrasında yapılan mevzuat denetimlerinde uygunsuzluk içerdiği için kapatılan maden ocaklarının açılış başvurusu yapması devletin patronlara kıyak geçmesinden başka bir şey değildir. Çalışma Bakanlığı adına açıklama yapan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü **Kasım Özer**, maden şirketlerinin mevzuatı karşılamadığı için kapandığını, bu nedenle bir geçiş süreci sağladıklarını söyledi. Özer "ATEX'le ilgili değişiklik yapılmıyordu, ATEX sertifikası olmayan madenlerin kapatılması zorunluluğu devam edecekti. Biz hem geçiş süreci verdik, hem de bir an önce belgenizi alın yönlendirmesi yapmış olduk" dedi. Madenlerin kapanmasını işçi sağlığı ve güvenliği açısından daha önemseyen bu açıklamanın her yanının aşırı kâr hırsının koktuğu gayet açıktır.

Çırpınırken mal kaçırma...

Soma ve Ermenek'in ardından madenlerde yaşanan katliamlarla karinesi iyice kabaran TC'nin böylesi bir süreçte çırpınışları oldukça anlaşılabilir. Özellikle 7 Haziran seçimlerinin ardından AKP yaşadığı çırpınışlarla yarattığı çatışma ortamlarından mal kaçırmanın derdindedir.

Yeni maden yasası da enerji alanından kâr alanı açmak ve periferisinde toplanan patronları büyüterek sermaye alanında genişlemeyi amaçlamaktadır. Bu amaçlama ise herhangi bir yenilgi karşısında bu sermaye ile küllerinden yeniden doğmayı hedeflemektedir. Sermaye alanına çekilen bu peşkeş AKP'nin panzehiri olarak gündemdedir.

Özellikle Ortadoğu'da değişen dengelerle birlikte enerji alanında da değişmekte olan dengelere mevcut denetimleri reddederek yararlanmak istemektedir. Enerjide yaygınlık kazandığı alanı korumaya çalışma güdüsü AKP'nin

siyasi ve ekonomik bekasını korumaktan başka bir anlam taşımamaktadır. Bu kapsamda ise madenlerde yaşanacak katliamlar AKP'nin sermayesine akıtılan yeni can suyu olarak açığa çıkmaktadır.

Konuya ilişkin açıklama yapan Dev Maden-Sen Temmuz ayında meydana gelen maden cinayetlerine ilişkin hazırladığı raporla katliamlara değinirken aynı zamanda Geçici Bakanlar Kurulu'nun bu kararını değerlendirdi. Yayınlanan raporda "iş güvenliği" kararı nedeniyle maden cinayetlerinde çok fazla artışın olacağına dikkat çekilerek, gerçekleşecek ölümlerden geçici Bakanlar Kurulu'nun sorumlu olacağı uyarısında bulundu.

Sendika Temmuz ayında 10 madencinin yaşamını yitirdiğini, 4 madencinin de ağır yaralandığını açıkladı. Soma'nın yaralarını saracağını söyleyen geçici AKP hükümetinin aldığı kararlarla çalışma koşullarını işçi sağlığı ve iş güvenliği açısından 2006'nın gerisine götürdüğünü belirtti.

Emekçinin Bir davaya uğruna ölecek kadar inananlar bir fabrikayı da örgütleyebilir -1

Birçoğumuz sınıf mücadelesine uğruna ölecek kadar inanırız ya da inandığımızı söyleriz; bu uğurda gerekirse birçok fedakârlıklarda bulunup bedel ödeme cesaretini gözü kapalı kabul eder mücadeleye atılırız.

Bu da sınıf mücadelesine inanan insanlar için herhangi bir sorun yoktur. Oldukça doğal ve sıradan bir tutumdur. Bunu eminiz tüm yoldaşlar görmektedir. Bilindiği gibi mücadelenin birçok ana eksenidir. Çünkü sınıf mücadelesi adı üstünde bir sınıfın başka bir sınıfa karşı oluşturduğu ya da oluşturmak istediği koskoca bir alternatif yaşam biçimi sunmaktadır. Bu yaşam biçimleri ne kadar çeşitliyse mücadele alanları da o kadar çeşitlilik arz eder. İşçi sınıfının dünyasını hayata geçirmek için işçi sınıfı örgütlenmesini oturtmak tartışmasız en temel örgütlenme alanıdır. Hepimizin bildiği gibi işçi sınıfına ulaşacağımız esas yerler fabrikalardır. Fabrikalar hem emek sömürsünün güçlü olduğu hem de sınıf çelişkilerinin daha belirgin bir hal aldığı yerlerdir. Ayrıca önemsenmesi gereken bir başka yön ise emek kardeşliğinin somut olarak yaşandığı ilk sırada yer alan yaşam alanlarıdır. Her türlü etnik ve inançsal farklılıkların bir arada olduğu ve ortak sömüre karşı ister istemez aynı saflarda yer aldığı işçilerin yaşam alanlarıdır.

Yukarıda saydığımız temel nedenlerden kaynaklı sınıf örgütlenmesinde, fabrikalar bizim bozkırı tutuşturacağımız esas alanlardan bir tanesidir. **Peki, örgütlü mücadeleyi savunanlar, sınıfın iktidarına inananlar, bu uğurda davasına ölümü göze alacak kadar inananlar olarak kaç fabrikanın örgütlenmesinde parmak izimiz var? Kaç fabrikanın örneğin sendikal anlamda örgütlenmesinde bizzat fiili olarak faaliyetimiz var?** Bu konuda emek veren yoldaşlarımız mutlak var, bunu biliyoruz; ama esas olan çoğumuzun bu konuda nasıl bir yerde durduğumuz daha doğrusu ne kadar eksik bir yerde olduğumuzu sınıf içerisinde, fabrikalardaki örgütlü gücümüzden bariz bir şekilde görüyoruz. Birçok yoldaşımız bulunduğu semtte harıl harıl gazete dağıtımına çıkarken, eylemlerde düşmanla en önde çarpışırken, koşulları ve zamanı yettiğinde neredeyse bir eylem var orada görünürken, gel gelelim aynı yoldaş 5 yıldır çalıştığı iş yerinde yüzlerce işçi çalışırken her ne hikmet ise fabrikada bir tek işçiyle sendikal örgütlenme çalışması olmadığı gibi aklının ucundan bile geçirmeyişi pratiklerimizden maalesef ki görüyoruz. Yapılan etkinlik ve çalışmalarını değersiz görmek değil kastımız elbette bunlar, anlamlı ve değerlidir ve sınıfa, örgütlenmeye mutlaka değerler katar. Lakin sınıfın köklerinin olduğu fabrikalara kök salmadan, bir elimiz şalterlerde olmadan, nefesimizi fabrikaların içinde veya etrafında hissettirmeden kabul etmek gerekir ki bu yol bizi zafere taşımayacaktır. İlerletecek ama hedefe ulaştırmayacaktır. Yaşatacak ama büyütmeyecektir. İnsan bedenini sınıf mücadelesine benzetecek olursak fabrikalarda örgütlü değil isek kalbi çalışan ama beyni iflas etmek üzere olan bir bedene benzetebiliriz durumu.

Kalbi ve aklı eşgüdümlü çalışan bir sınıf devrimcisi, bu feda ruhunu esas olarak fabrika örgütlenmelerine ayırmalıdır. Bu yüksek feda ruhu düşman karşısında taş atarken fabrikalarda işçilere "haklarımızı öğrenelim, sendikalarda örgütlenelim" bildirisi verebilmelidir. Ayrıca emekçi mahallelerde ev ev gezip seçim çalışmalarında HDP'yi anlattığı kadar fabrika fabrika gezip emek sömürsünün ve bunun karşısında örgütlenerek duracağını çalışmasını da yürütmelidir; gerici iktidarlardan hesap sorma yöntemlerini çeşitlendirirken fabrikalara nasıl girebiliriz sorusuna yaratıcı yanıtlar bulabilmelidir.

AKP iktidarının mevcudiyetinin devamı için yürüttüğü kirli savaş konsepti hızla devam ediyor. Bu dönemde bu kirli savaş politikaları AKP eliyle yürütülüyor olabilir ama biz biliyoruz ki bu egemenlerin savaş konseptidir ve ne ilk ne de sondur. Bu haksız savaşı durduracak tek güç işçi sınıfının örgütlü gücüdür. Şimdi o örgütlü gücü yaratma sürecinde daha da hızlı, dikkatli, özverili, uğraşan, didinen, yaratıcı bir faaliyete ihtiyacımız var ve fabrikalarda örgütlenmeye daha da fazla gereksinim duyduğumuz apaçık ortadadır.

Unutmayalım her türlü gericiliğe karşı en güçlü ve tek silah sınıfın örgütlü gücüdür. Fabrikalardan yükselen sesimiz ve dalgalanan bayrağımız yoksa gücümüz yok demektir.

"Kader", "fıtrat" değil, iş cinayeti!

H.Merkezi: Yaşadığımız topraklarda "kader", "fıtrat" denilerek üzeri örtülmeye çalışılan iş cinayetleri devam ediyor. Neredeyse her gün en az bir işçinin güvencesiz ve sağlıksız iş koşullarından ötürü katledildiği ülkemizde son günlerde yaşanan iş cinayetleri şu şekilde:

10 Ağustos günü Kayseri'de çalıştığı inşaatın ikinci katına asansörle demir çıkarmaya çalışırken elektrik akımına kapılan **Abdülkerim Aşık** yaşamını yitirdi. Kayseri'de inşaat halindeki bir binanın iskelesinden düşen **Yavuz Dilbaz**, kaldırdığı hastanenin yoğun bakım servisinde kurtarılamadı. Antalya'nın Serik ilçesinde

golf sahasının çimlerini biçen **Cemal Deniz**, kullandığı traktörün gölete devrilmesi sonucu yaşamını yitirdi.

Erzurum Büyükşehir Belediyesi'nin yaptırdığı Bilgi Evi inşaatında beton kalıp çöktü, 3 işçi yaralandı. Arkadaşlarının yardımıyla kurtarılan ve hastaneye kaldırılan **Mahmut Zabit Çiçek**, **Maşuk Doğan** ve **Mehmet Usanmaz** isimli işçilerin sağlık durumlarının iyi olduğu açıklandı.

Antalya'nın Manavgat İlçesi'nde iş merkezinin iç duvarlarını boyayan **Ahmet Görgülü**, bastığı zeminin çökmesi sonucu yaklaşık 7 metreden bodrum kata düşerek yaralandı.

11 Ağustos günü Zonguldak Kilimli ilçesindeki TTK müessese müdürlüğüne bağlı Gelik işletmesi maden ocağında göçük meydana geldi. Göçükten sonra madende mahsur kalan **Sezai Aslanbaş** hayatını kaybetti. Zonguldak'ta Mithatpaşa tünel inşaatında 4 ay önce işe giren **Aytaç Çapri** üzerine demir tabakanın düşmesi sonucu yaşamını yitirdi.

13 Ağustos günü Ankara'da Oran Mahallesi Kudüs Caddesi'ndeki bir inşaatta meydana gelen kazada, inşaat işçisi **Hasan Bekdemir** işçilerin katlar arasında taşındığı asansörden indiğinde bastığı plakanın kırılması sonucu yere düşerek hayatını kaybetti.

Bağdu ve Güldiren'in katili 10 aydır polis korumasında!

H. Merkezi: 14 Ekim 2014 tarihinde uğradığı silahlı saldırı sonucu katledilen Özgür Gündem ve Azadiya Welat Gazetesi'nin çalışanı **Kadri Bağdu** ile yine aynı günlerde "Allah'a küfretti" bahanesiyle sokak ortasında katledilen **Yusuf Güldiren**'in katil zanlısı **Ercan Güler** geçtiğimiz günlerde DAİŞ'e yapılan operasyon kapsamında Adana'da gözaltına alınarak tutuklandı.

27 Temmuz'da yapılan operasyonda gözaltına alınan ve tutuklanan Güler, 30 Temmuz tarihinde Adana 5'inci Sulh Ceza Hakimliği'ne ifade verdi. Ancak bu sorguda Güler'e Bağdu ve Güldiren cinayetlerine dair -tüm gerçekleri bildiklerinden olsa gerek- tek bir soru bile sorulmadığı bu dava, DAİŞ ile TC ortaklığının somut bir örneğidir.

AKP'den savaş suçu; YPG'liler ölüme yollandı

H. Merkezi: Temmuz'un son günlerinde AKP'nin gözaltı ve tutuklama furyası sırasında baskın düzenlediği adreslerden biri de Ankara'daki Eğitim-Sen Genel Merkezi olmuş, burada AFAD onayıyla tedavi edilen 6 YPG'li gözaltına alınmış ve Eğitim-Sen terörize edilmeye çalışılmıştı. Bu baskının ardından gözaltına alınan 6 YPG'li, YPG/J'nin elindeki Kobanê'ye açılan Mürşitpınar Sınır Kapısı yerine El-Nusra'nın denetiminde olan Reyhanlı Cilvegözü (Bab El Hewa) Sınır Kapısı'ndan sınır dışı edilerek, adeta kanlı örgütlere kurban verilmiştir.

Başbakan **Ahmet Davutoğlu**'nun yanıtlaması için bir soru önergesi hazırlayan HDP Riha (Urfa) Milletvekili **İbrahim Ayhan**, "Rojava bölgesinde YPG-YPJ güçleri ile DAİŞ, El-Nusra gibi terör örgütleri arasında bir savaşın yaşanmakta olduğu dünya ve Türkiye kamuoyunca bilinmektedir. Buna rağmen 6 Rojavalı Kürt vatandaşını göz göre göre savaşta öldürdüğü örgütün hâkimiyetinde olan bölgeden sınır dışı edilmiş olmaları açıkça bunların ölüme gönderilmesi sonucunu doğurmuyor mu" diye sordu.

"Kalles ve gancık" değil, katil ve tecavüzcü sürüsü!

Yaptığı toplu katliamlarla yetinmeyen, kana doymayan DAİŞ, bu kez "başkası" ile birlikte olduğu iddia edilen bir kadını vahşi bir şekilde infaz etti, elindeki Afgan rehinelere ise bomba ile patlatarak katletti. Bu görüntüler aynı anda tüm dünyada yayımlandı. Bu görüntülerin ardından dünya halklarının DAİŞ'e dönük korkusu kadar nefreti ve öfkesi de artmış oldu.

DAİŞ'e dönük bu öfke ve nefret sonuna kadar meşru! Peki aslında DAİŞ'ten geri kalmayan devletlerin katliamları? Elbette bizler açısından ona dönük öfke ve nefret de en az DAİŞ'e duyulan kadar meşru, en az DAİŞ'e duyulan kadar sahi-ci! Bahsini ettiğimiz devletlerin başında DAİŞ'in Ortadoğu'daki karargahı olma görevini üstlenen TC devleti geliyor elbette. TC devletinin dümeni elinde olan AKP'nin son dönem infazları, gerilla ve infaz edilen sivillerin cenazelerine yaklaşımları tek başına DAİŞ'in elindeki rehnelere dönük vahşi öldürme yöntemlerinden geri kalmamaktadır.

Suruç, Zergelê, Silopi'nin ardından bu kez infazların adresi Ağrı-Diyadin ve Amed-Bağlar oldu. Özel Harekat Timleri Diyadin'de fırın çalışması iki çocuğu, **Orhan Aslan** ve **Emrah Aydemir** ve bir kişiyi daha tarayarak katletti. Ardından özel harekatçılar çocuklara terörist kıyafeti giydirmeye çalıştı.

Bu katliamın hemen ardından Ağrı Valiliği, "şehirde 3 teröristin çıkan çatışmada öldürüldüğünü" açıkladı; İHA, DHA, AA ve bilumum burjuva medya çocukları "terörist" ilan etmekten çekinmedi. Tıpkı 21 Kasım 2004'te Merdîn Qoser'de (Kızılte-

pe) kapısının önüne çıkan 3 çocuk babası **Fahrettin Budak**'ı gaz dumanları içerisinde katlettiler. Gerekçe yine hazır: "O da teröristti"!

DAİŞ ile ortak yanlarını anlatı anlatı bitiremeyeceğimiz TC devletinin infaz için bu kez adresi Tel Abyad'dan Mürşitpınar Sınır Kapısı'ndan sınırı geçmek isteyenlerdi. Devletin emriyle yaklaşık 40 kişinin olduğu aracı tarayan TC askerinin bu saldırısı sonucunda 2 kadın ve vücuduna 10 kurşun isabet eden 15 yaşındaki **Mihemed Hesên Bunyamîn** yaşamını yitirdi. Yaralıların bir kısmı Suruç Devlet Hastanesi'ne kaldırılırken bir kısmı da Kobanê'deki Emel Hastanesi'ne götürüldü. Sormadan söyleyelim: Ölen çocuk da kadınlar da "teröristti"!

Biz "kalles ve gancık" değiliz ama siz...

"Çözüm sürecini buzdolabına kaldıranlar"ın pervasız ve faşist yüzleri söz konusu direnişçilerin cenazeleri olduğunda daha net bir şekilde açığa çıkıyor. Hala sınır kapısında 20 YPG'linin cenazeleri 3 haftayı aşkın bir süredir tutulurken, ülke içinde gerçekleştirilen eylemlerde yaşamalarını yitiren gerillaların cenazeleri parçalanarak tanınmaz hale getiriliyor. Bunlardan biri İstanbul-Sultanbeyli'de Fatih Karakolu'na saldırı düzenlenen saldırıda şehit düşen HPG'li **Erdal Yıldız** (Erdal Nuda)'nın cenazesi...

Yine geçtiğimiz günlerde Adana'da Pozantı İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne saldırı düzenleyen HPG'lilerin cenazeleri sivil faşistler tarafından yakılmak istenmişti.

pe) 13 kurşunla katledilen ve yanına silah bırakılmaya çalışılan 12 yaşındaki **Uğur Kaymaz** gibi... Tıpkı 14 Ekim 1995'te yine Merdîn'de TC askeri tarafından öldürülen ve yanına kalesnikof konularak "çatışmada öldürülen PKK'li" olarak kayıtlara geçirilen, pembe eşofmanlarıyla hafızalara kazınan 13 yaşındaki **Fatma Erken** gibi...

DAİŞ çetelerinden aşağı kalmayan özel harekatçı katiller Diyadin'den sonra Amed-Bağlar'da bir kişiyi infaz ettiler. Gece yarısı Bağlar'a giren ve sokakları gaza boğan özel harekatçılar,

Devlet eliyle örgütlenen ve körüklenen bu ırkçı saldırı, cenazelerin ailelerine teslim edilmesinin ardından da devam etti. Burada şehit düşenlerden HPG'li Ali Baybariz'in Antakya-Dörtyol'a defnedilmesine izin vermeyen belediye başkanı Yaşar Toksoy, sosyal medya hesabından "Yiğitliği ile bilinen, Dörtyol'da bizler var oldukça 'Kalleslerin ve Gancıkların' gömülmesine ve benzeri durumlara müsaade etmeyeceğiz" şeklinde bir paylaşım yapma açıklığını gösterdi.

DAİŞ'e, DAİŞ'in "ustası" AKP ve TC devletine ve onlarla işbirliği içinde olan tüm emperyalistlerle onların yerli uşaklarına denebilecek tek şey var: Elinizi onurlu direnişçilerin cenazelerinden çekin! Burası onuru, ekmeği, kimliği, ülkesi için direnenlerin ve savaşanların ülkesi oldukça sizin gibi katil ve tecavüzcüler sürüsüne müsaade etmeyeceğiz!

Suruç Katliamı'nda 33. şehidimiz: Mert Cömert

H. Merkezi: 32 devrimcinin hayatını kaybettiği Suruç katliamında ağır yaralanan ve haftalardır yoğun bakımda tutulan Mert Cömert sürdürdüğü yaşam mücadelesini 14 Ağustos günü gece saatlerinde kaybetti.

Kafasından ağır yaralanan Cömert, 26 gündür yoğun bakımda yaşam mücadelesi veriyordu. Gece saatlerinde kalbi duran Cömert'e müdahale edildi, ancak hayata döndürülemedi.

Urfa Adli Tıp Kurumu'nda otopsi işlemleri tamamlanan Cömert'in cenazesi, polisin aile üzerinde yaptığı baskı ile kaçırılmaya çalışıldı. HDP milletvekilleri ve ESP yöneticilerinin yaptıkları görüşmenin ardından polisin kaçırma çabası boşa çıkarıldı.

Bafra Asli Mezarlığı'na götürülen cenaze, polis baskısı altındaki Cömert'in akrabaları tarafından sabah namazı sonrasında toprağa verildi. Çok az sayıda kişinin katıldığı defin işlemi esnasında ESP ve HDP üyelerinin mezarlığa girmesi polis tarafından engellendi. ESP ve HDP üyeleri, polis baskısı altında defnedilen Mert Cömert'in mezarı başında 15 Ağustos günü anma etkinliği düzenledi.

Sirwan Nejawi idam edildi

H. Merkezi: Faşizmin başka bir rengine sahip olan İran rejimi Kürt tutsak **Sirwan Nejawi**'yi 10 Ağustos günü idam etti. Doğu Kürdistan Özgür Demokratik Toplum (KODAR) "Sirwan Nejawi'nin idam edilmesi İran rejiminin onun mücadele ve direnişi karşısındaki çaresizliğini ortaya koymaktadır. Nasıl ki, Ferzad ve Şirinlerin idam edilmesiyle halkımızın mücadelesini boşa çıkaramamışlarsa, şehit Sirwan'ın idam edilmesinin ardından da yüzlerce genç mücadele yolunda yürümeye devam edecektir" dedi.

Bursa Kadın Platformu Suruç şehidi Ferdane'yi andı

Bursa: Suruç katliamında yaşamını yitiren HDP PM üyesi **Ferdane Kılıç** için Kadın Platformu tarafından Üç Fidan Parkı'nda anma gerçekleştirildi.

11 Ağustos akşamı parkta buluşan kadınlar, etkinliğe Suruç katliamında yaşamını yitirenler için saygı duruşuyla başladı. Kadın Platformu adına yapılan konuşmada, yaşanan katliamın son yıllardaki en büyük katliamlardan biri olduğunun fakat devrimci ve sosyalist kadınların hiçbir zaman verecekleri haklı mücadeleden vazgeçmeyeceklerinin altı çizildi.

Konuşmaların ardından etkinlik Ferdane ve Nartan'ın yaşamlarından ve mücadelelerinden kesitlerle yapılan slayt gösterimi ile son buldu.

Tecavüzcü Çitil kadınlar tarafından bilinir!

rica Çitil, gözaltında onlarca insanı kaybetmiş, kadınlara cinsel işkence uygulamıştı. Sonuç olarak Çitil, hakkındaki tüm davalardan beraat etti!

Gelin Av. Eren Keskin'in Musa Çitil ile ilgili bir hatırlatmasına bakalım: "Musa Çitil'in yaklaşık 17 yıl önce adını duymuştum ilk kez... Mardin De-

tazminat ödemeye mahkûm etmişti.

Musa Çitil ve 405 asker hakkında dava açıldı, ardından davanın "güvenlik" gerekçesiyle dava Mêrdîn'den Çorum'a taşındı ve tecavüzcüsünü koruyan devletten beklenen refleks ile dava sonuçsuz kaldı.

Çitil sadece bir örnek

Ş.A. ve E.Ş. TC'nin terfi eden komutanlarından cinsel işkence gören onlarca kadından bir kaçı sadece belki de. Musa Çitil ise bugün de başta kadınlar olmak üzere gözaltına alınan onlarca kişinin yaşadıklarından çok net gördüğümüz cinsel şiddeti uygulayan TC komutanlarından sadece biri.

Musa Çitil denilen bu tecavüzcü ve katliamcı "adam" onlarca Kürdün akıl "almaz" işkence yöntemleri ile katlederken kadınlara bu işkencelerin yanı sıra cinsel işkence uygulayan ve her defasından "nedense" hakkında takipsizlik kararı verilerek kurtulan, hatta sonra terfi eden "adama" doğru yükselen biridir.

Kadınlar mesajı aldı

Devletin savaş politikasının önemli parçası olarak kadına yönelik cinsel şiddet, yeniden uygulamak istediği "politika" bugün Musa Çitil özgülünde yeniden karşımızda durmaktadır.

YAŞ kararıyla birlikte Musa Çitil'in terfi etmiş olması ve T. Kürdistanı'na gönderilmesi şu anlama geliyor; Kürdistan'a ilişkin kirli savaş politikalarında ve kullanılan yöntemlerde (özellikle kadınlara uygulanan yöntemler) hiçbir değişim yok! Verilmek istenen mesaj ise, tecavüz gibi cinsel işkence yönetimi ile meşhur komutanları aracılığıyla kadınlara gözdağı vermektedir.

Kadınlar bu mesajı almıştır ve bu mesajı kadınlar verdikleri ve verecekleri mücadele ile yanıtlayacaklardır.

1 Mayıs'ta toplumun ruhunu yeniden ayağa kaldıralım

Çitil'i tutuklayın!

Bugün Çorum'da bir dava başladı. Kısaca 'Musa Çitil' davası olarak bilinen bu davada Kürdistanlılara ve kadınlara karşı işlenmiş vahşi suçlar var

Halen Ankara Jandarma Bölge Komutanlığı yapan Musa Çitil'in Kürdistan'da işlediği suçlar saymakla bitmez. Onun döneminde çok sayıda kadına cinsel işkence uygulanmış, çok sayıda tecavüz suçu işlenmiştir. **Eren Keskin yazdı. İlgili haberler 2 ve 7'de**

özgür gündem gazetesi

Tecavüzcü TC'nin yaklaşık bir aydır aktif olarak yürüttüğü kirli savaş, yaptığı katliamlarla devam ederken, bir dönemin "iyi iş" çıkararak "adamlarından" yeniden yararlanmayı da ihmal etmiyor.

Yüksek Askeri Şura (YAŞ)'yı yeniden yapılandıran TC, 1990'lı yılların katliamcı ve tecavüzcü komutanlarından yeniden yararlanmak için onları "ödüllendirerek" işe başladı. Bahsettiğimiz kişi YAŞ'ta terfi ettikten sonra Diyarbakır Jandarma Bölge Komutanlığı'na getirilen **Musa Çitil**...

Kadın örgütleri YAŞ kararıyla tümgeneralliğe terfi ettirilen ve ardından Diyarbakır Jandarma Bölge Komutanlığı'na atanan Musa Çitil'i iyi tanır. Çitil'in Dêrik'te 13 köylünün katledildiği davada yargılanmasından 13 kez ağırlaştırılmış müebbeti istenmişti. Ay-

rik'te Ş.A. gözaltına alınmış ve gözaltında tecavüze maruz kalmıştı. Sorumlu Musa Çitil'di. Yıllarca, o dönem yüzbaşı olan Musa Çitil hakkında dava açılması için uğraştık."

Keskin, "Bu yükü artık taşıyamıyorum, artık konuşmak istiyorum, ne olur bana yardım edin" diyen E.Ş'nin de benzeri bir cinsel şiddete maruz kaldığını yazmıştı.

Ş.A, 1993'te Mêrdîn'in Dêrik ilçesi Taşıt Köyü'nde gözaltına alınmasının ardından dört günlük gözaltı sürecinde Derik Jandarma Komutanı Musa Çitil'in kendisine tecavüz ettiğini belirterek, Mardin Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunmuştu. Ancak savcılık her zamanki gibi kendi "adamını" koruma saiki ile hareket etmiş ve netice olarak takipsizlik kararı vermişti. Tecavüze ilişkin rapor hazırlanmasına rağmen Musa Çitil'e beraat verilmişti. Bu davada AİHM "etkin soruşturma yürütülmediği" gerekçesiyle Türkiye'yi

CEREN AYFER KARATEPE UNUTMAYACAĞIZ!

Yunanistan'da geçirdiği trafik kazasının ardından yaşamını yitiren Ayfer Ceren'imizi (Karatepe) 15 Ağustos'ta sonsuzluğa uğurladık! Karatepe ailesine başsağlığı, kazada yaralanan ATİK üyelerine de acil şifalar diliyoruz. Ceren'imizin anısını kadın özgürlük mücadelemizde mücadelemizde yaşatacağız!

Yeni Demokrat Kadın

Tecavüzcüden kurtulan kadına polistan "Taksiye binme bundan sonra" tavsiyesi!

İstanbul: Nurtepe'de bir kadın, taksicinin tecavüzünden ve cinayetinden son anda kurtuldu, polis çözümü "Bir daha taksiye binme" diyerek buldu!

10 Ağustos günü L. isimli bir kadının Osmanbey'den Küçükköy'e gitmek için bindiği ticari taksinin şoförü kadını ormanlık alana kaçırdı. Kadının direnmesi üzerine darp eden tecavüzcü, taksiye binerek bölgeden kaçtı. Yaklaşık 1 saat yürüyerek bir minibüse denk gelen genç kadın, Küçükköy Karakolu'na giderek şikayetçi oldu. Ancak kadını başından savmaya çalışan polis kadın düşmanlığı tarihine geçen yorumlara birini daha ekleyerek

"Ormanlık alanda kamera görüntüleri yok, bu yüzden bulmamız zor. Evine git ve taksiye de binme bundan sonra" dedi. Sonrasında ise vücudunun çeşitli yerlerinde darp izleri bulunan genç kadın hiçbir işlem yapılmadan evine geri gönderildi.

Transfobik saldırının adresi: ŞİŞLİ!

H.Merkezi: Homofobik-transfobik saldırılara bir yenisi İstanbul-Şişli'de eklendi. 10 Ağustos sabaha karşı çalıştığı caddede motorlu iki erkeğin "Çalışıyor musun?" sorusuna "Hayır" cevabını veren genç trans kadın saldırıya uğradı. Motordan inen saldırganlar kesici silahlarla genç kadını 3 yerinden bıçakladılar.

Hakaretler eşliğinde genç kadını gasp eden saldırganlar sonra olay yerinden uzaklaştılar. Hastanedeki ilk müdahaleden sonra taburcu olan genç kadın, karakola giderek saldırganlar hakkında şikâyetinde bulundu. Kimliği henüz belirlenmeyen 2 saldırganın eşkâllerinin çıkarılması için MOBESE kameralarının incelenmesi talep edildi.

Suriye’de Tampon Bölge’den Güvenli Bölgeye: SÜREKLİ SALDIRGANLIK HALİ!

Geçtiğimiz hafta Türk dışişleri ile ABD arasında yeni bir “koordinersizliğe” şahit olduk. TC devleti tarafından Suriye ile ilgili olarak yapılan açıklamalar ABD sözcüleri tarafından boşa düşürüldü. Süreç özetle şu şekilde gelişti; 11 Ağustos’ta Dışişleri Müsteşarı **Feridun Sinirlioğlu**; “*ABD ile güvenli bölge konusunda anlaşmaya varıldı*” dedi. Bu açıklama aynı gün ABD Dışişleri Sözcüsü tarafından “*herhangi bir bölge konusunda bir anlaşma yok*” şeklinde tekzip edildi. TC devletinin konuya dair “düzeltmesi” 12 Ağustos’ta yaptığı yazılı açıklamada böyle bir bölgenin “fiili olarak” oluştuğu şeklinde oldu. Aynı gün Pentagon; “*İncirlik’ten kalkan uçaklar Suriye içinde IŞİD’i bombaladı*” bilgi-

TC devleti, Suriye iç savaşı ortaya çıktığından beri (yeni Osmanlı hülyası ile) ayrı güç hesaplarına girişmiş, bunun adimlerini alttan alta da olsa atmaya çalışmış nihayetinde birçok defa kafayı duvara vurarak (ya da kafasına vurularak) hizada kalma gerçeği ile yüzleşmiştir.

Hedefte Suriye Kürtleri ve kazanımları var!

Bugünkü durumda TC’nin Suriye’ye dönük politikasının merkezinde Suriye Kürdistanı (Rojava)’da oluşan fiili durum vardır ve hesaplar bunun üzerinden yapılmaktadır. Suriye’nin sürecine dönük bunca söylem ve eylemin arkasında yatan gerçeklik budur. Aynı gerçeklik iç politika ile dış politikayı

geçirilmesi ve Cizire Kantonu’yla Kobanê Kantonu’nun birleştirilmesi; buna paralel olarak Afrin Kantonu’nda aradaki bölgenin çetelerden temizlenerek, Kobanê Kantonu’yla birleştirilme ihtimalinin ortaya çıkması, TC’yi ürktürmüştür. Güney sınırlarında bir Kürt Koridorundan bahsederek olmuşlardır. Bu durum Türk hakim sınıfları açısından kabul edilemez olarak ilan edilmiştir. Bütün bu süreç ilhak edilip, dört parçaya ayrılmış olan Kürdistan coğrafyasının politik olarak evrimleşme sürecidir ve TC devleti bu süreçte iradesizi oynamaktadır. Bir zamanların fırtınalar koparan “kırmızı çizgi” söylemi bugün ancak televizyon programlarında skeç konusu olarak kullanılmaktadır.

karşı müdahalede Kürtleri “dost” gördüğü yönlü açıklamalar bulunmaktadır. Ancak söz konusu olanın emperyalizm olduğu da unutulmamalıdır. Emperyalizm, her türlü kaynağın sınırsız ve rakipsiz sömürüsüne dayanır ve bu durum esas olarak onun dostlara değil şaklara ihtiyaç duymasına neden olur. Burjuva siyasetin özü “dostluk” değil çıkar da-laşı/hesabıdır. Suriye’deki dengelerin/sürecin hâlihazırda tamamına ermediği, özellikle emperyalistler (Rusya-ABD) ve yerel aktörler (Esad yönetimi, İran, Suudi Arabistan, Türkiye ve diğer örgütler) arasında mücadele-müzakerelerin devam ettiğini göz önüne aldığımızda durum daha açıklayıcı olacaktır. Türkiye’ye gelen ABD Başkanlık Temsilcisi Brett McGurk’un “*PKK bir terör örgütü... PYD ise bizim hukukumuzda farklı bir statüye sahip. PYD ve YPG Suriye’de DAESH’e karşı çok etkili oldular. Biz hava operasyonlarıyla DAESH’i bu bölgede zayıflatarak onlara yardım ediyoruz... Bizim Suriye Kürtleriyle işimiz, onların DAESH’le savaşı sürdüğü sürece devam edecek*” (Hürriyet.com.tr/15.08.2015) söylemi ve ABD’nin TC’nin operasyonlarını destekler mahiyetteki açıklamaları meseleyi özetlemektedir. Emperyalist politika, değişen dengeler içinde Kürt ulusal mücadelesini terör örgütü/düşman olarak görmeye açıktır.

Yeniden Türkiye’ye dönersek eğer, Türk egemenlerinin Suriye’ye müdahale etme hevesleri, en azından uluslararası meşruiyet açısından şimdilik kursaklarında kalmış görünmektedir. Gayri meşru yöntemler ise uygulanmaya devam edecektir. Çözüm sürecinin “buzdolabına kaldırılması” ve son süreçte güdülen saldırganlık politikasının HDP’yi olası bir erken seçimde baraj altına itmek, zayıflatmak kadar terör bahanesiyle Rojava’ya müdahalenin önünü açmak ya da izlenecek baskı politikasını meşrulaştırmak gibi bir amacı da vardır. TC devletinin bu ve benzeri her türlü amacını bozacak olan ise emperyalist politikalar ya da bölgesel çıkar hesapları değil, bunlara karşı yürütülecek haklı mücadeledir. Halkın aydınlatılması bu açıdan görevimizdir. İster yeni bir ateşkes süreci yaşam bulsun ve isterse çatışma süreci devam etsin, TC devletinin faşist ilhakçı politikalarının teşhiri, Kürt ulusunun Özgürce Ayrılma Hakkının savunulması süreci yaklaşımımızın esasını oluşturmaktadır. Bugün haklı bir talep olarak öne çıkan “barış” söyleminin bizim açımızdan doğru bir zemine kavuşması da ancak bu şekilde mümkündür.

TC devletinin hesabı, bölgedeki fiili Kürdistan oluşumuna müdahale edebileceği bir pozisyon almak, istediği kadar etkin olamadığı politik dengelere yeniden dahil olmaktır.

sini verdi. Bu sefer TC Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu “*İncirlik’ten kalkan ABD uçakları herhangi bir operasyona katılmadı, keşif uçuşları yapıyorlar*” açıklamasında bulundu (13 Ağustos). Ki bu açıklama da doğal olarak ABD’yi değil ama TC devletinin kendi kendisini boşa düşürmesine sebep oldu! Bu açıklamaları daha da süsleyen bir diğer iddia ise geçtiğimiz günlerde, Suriye’ye sokulan Sultan Murat Tugay’ın içinde Türk ordusundan görevlilerin de olduğuydı. Bu iddia kesinlik kazanmasa bile söz konusu Türkmen savaş gücünün içine Türk askerlerinin/istihbaratının yerleştiğini düşünmek için ayrıca delillere de ihtiyaç yoktur.

Söz konusu Suriye’de yaşanan süreç olduğunda, bu tarz durumlara genel olarak alışık olduğumuzu söylemek abartılı olmayacaktır. TC devletinin genel planda “stratejik derinlik”le malul dış politikası, özellikle AKP’nin iç politikada tribünlere dönük salvaları ile birleştiğinde TC devleti (özelde AKP) açısından sürekli boşa düşme durumu ve bunun ardından da düzeltilme ihtiyacı ortaya çıkmaktadır. Ancak bu durumun durduk yere ortaya çıkmadığı da açıktır.

dolaysız olarak birbirine bağlamaktadır. Şöyle ki; buraya kadar gelen sürecin gerisinde ABD emperyalizminin bölgeye dönük planları, özellikle Irak işgali ve Türkiye’nin sınırında (TC devletinin hiç de istemediği halde) fiili bir Kürdistan yönetiminin (Irak Kürdistanı’nda oluşması vardır. TC’nin istemeden de olsa kabul edebildiği bu süreci derinleştiren olgu, Suriye de yaşanan süreçle birlikte bu sefer Suriye Kürdistanı’nda yeni bir Kürt yönetiminin (üstelik bu sefer PKK öncülüğünde) kurulması olmuştur.

Üstelik hâlihazırda bu yönetim kendine siyasal açıdan bir meşruiyet de sağlamıştır. Kürt ulusal mücadelesinin ülke içinde kat ettiği aşama ile birlikte hesaplandığında Türkiye’nin iç dengelerini sarsan bu gerçekliğe karşı TC devleti henüz istediği sonuçları alabilmiş değildir. Özellikle Kobane direnişi sadece DAİŞ çetelerine karşı bir zafer olmanın ötesinde siyasal denklemleri değiştiren bir karakter kazanmıştır. DAİŞ’in katil sürülerinden her türlü desteği esirgemeyen, “düştü düşecek” diye sevinen TC devletinin heveslerini kursağında bırakan gerçeklik de budur.

Hemen ardından ise Til Abyad’ın ele

İpin ucu ABD emperyalizminde!

TC devletinin Suriye’ye girme hevesinin kökeninde de yukarıda özetlemeye çalıştığımız gerçeklik bulunmaktadır. Öncesinde “Şam’da namaz kılmak”, “Halep’i vilayet yapmak” isteyenlerin bugün artık bunları düşünmeye takati kalmamıştır. (Yine de komik olma pahasına ara ara havuz medyasında Halep’i Türkiye’nin 82. Vilayeti gösteren haberler yayımlanmaktadır!) ABD’nin daha önce kabul etmediği Suriye’de tampon bölge oluşturulması isteğinin, bugün güvenli bölgeye çevrilip yeniden öne sürüldüğünü görmek şaşırtıcı değildir. Aynı şekilde Türk askerinin farklı kılıklarda bölgeye girdiğini duymak şaşırtıcı olmamaktadır. TC devletinin hesabı, bölgedeki fiili Kürdistan oluşumuna müdahale edebileceği bir pozisyon almak, istediği kadar etkin olamadığı politik dengelere yeniden dahil olmaktır. Ancak ABD’nin yaptığı açıklamalar ve izlediği siyaset, köpeğinin ipini şimdilik kısa/sıkı tutmak şeklindedir.

Burada yaptığımız “şimdilik” vurgusu önemlidir. Bugün açısından baktığımızda ABD emperyalizminin DAİŞ’e

Savaş, ekonomi, siyaset, AKP: Ufukta kara görünmüyor!

Temmuz ayının son haftaları “Tarih te-kerrürden ibarettir, birincisi trajedi, ikincisi komedi” diyen Marks’ı bir kez daha haklı çıkardı. Kan ve katliamla beslenenlerin “90’lı yıllar” imasıyla yaptığı savaş çığırtkanlığındaki 90’lı yıllar TC açısından bir trajedyiken 2015’li yılların tam bir komediye dönüreceği ortaya çıktı. **İktidar hırsının bas bas bağırdığı savaşı besleyecek bir ekonomik gücün olmayışı bu komedinin hammaddesidir.** Daha savaş başlamadan ekonomi acil butonuna basmış, imdat sirenleri çalmaktadır.

Savaş söylemi her ne kadar siyasi bir söylem olsa da ekonomiyle iç içedir. Sağlam temeller üzerine kurulu bir ekonomik yapı savaşın tüm yükünü göğüsler. Savaştan azami kâr sağlayacak olan sermaye grupları ülke ekonomisinin mevcut durumuna bakmaz, bir an önce savaşın çıkmasını arzular. Ayrıca gözünü saltanat hırsı bürümüş, kana doymaz siyasi cenah ülke ekonomisinin durumunu bakmaz her ne olursa olsun savaş ister. Fakat gerçeklik de arzulara-istemlere bakmaz, hükmünü sürdürür.

TC ekonomisiyle R.T. Erdoğan ve AKP’nin savaş söylemi birbirine örtüşmeyen ayrıksı bir haldedir. TC ekonomisi yarı-sömürge bir ekonomi olup en kırılgan ekonomiler arasında ilk sıralarda yer alıyor. Her ne kadar AKP döneminde, emperyalist sermayenin hareketine paralel bir ivme yakalansa da yarı-sömürge bir ekonominin makus kaderi olarak tekrar başa dönüp yama olan her yerden dikmiş atmaktadır. Emperyalizme bağımlılığın kaçınılmazlığıdır yaşanan.

2000’li yıllara doğru gelirken emperyalizm dünya ekonomisinde yeni bir iş bölümüne gitti. Yarı-sömürge-lerde bu iş bölümünde emperyalist sermayenin yarı-sömürgelelere yönelmesi önünde hiçbir engel bırakılmadı. Emperyalist sermayenin kuralıslığı genişletildi. Bunu takiben yarı-sömürgelelere

İktidarda kalmanın, planı-projesi olarak yapılan savaş edebiyatı, iç politikada siyasi gerilim ve kriz yaratırken aynı zamanda ekonomideki dar boğazı daha bir belirginleştirdi.

“sıcak para” adı altında emperyalist sermaye akışı başladı. Böylece yarı-sömürge ülkeler üzerindeki sömürü derinleşmiş oldu; emperyalizme bağımlılık da artırıldı. Yarı-sömürge ülkelerin ekonomileri bu “sıcak para”ya bağımlı hale getirildi.

TC’nin ekonomisi “sıcak para”ya bağlı!

Bugün TC ekonomisinin motor gücü sanayi üretimi olmayıp ülkeye gelecek olan “sıcak para”dır. Doğrudan yabancı sermaye yatırımı olarak da anılan bu sermaye girişi olmadığında, “sıcak para” gelmediğinde TC ekonomisinin tüm birimleri kriz içerisine giriyor.

Emperyalist sermayenin yarı-sömürgelelere yönelirken esas aldığı noktalardan birisi ekonomik ve siyasi olarak

güvenli bir ortamın olmasıdır. Yarı-sömürgelelerin istikrarsız yapıları nedeniyle sermaye hareketinin kuralıslştırılması azami kârın korunmasıdır. TC ekonomisi dünyadaki ekonomik ve siyasi gelişmelerden etkilenen, kriz eşğine gelen kırılgan bir ekonomidir. 2008 ekonomik krizi, Arap Baharı, Suriye Krizi gibi etkenlerden, kaynağı belli olmayan dış kaynak girişlerinin olduğu ve bununla ayakta kaldığı artık saklanmıyor.

R.T.Erdoğan/AKP işte bu ekonomik yapı üzerinden savaş edebiyatı yapıyor. İktidarda kalmanın, planı-projesi olarak yapılan savaş edebiyatı, iç politikada siyasi gerilim ve kriz yaratırken aynı zamanda ekonomideki dar boğazı daha bir belirginleştirdi. Geline aşamada R.T. Erdoğan’ın ekonomistleri dışında tüm ekonomistler, ülkenin ekonomik krize doğru sürüklendiği noktasında ortaklaşıyor. Öyle ki Merkez Bankası, TÜİK, Türkiye İhracatçılar Meclisi dahi ekonomideki kötüye gidişi açıkladıkları rakamlarla ifade eder oldu. Daha savaşa girmeden, savaş söylemi dahi sermaye çıkışını artırmıştır. Merkez Bankası verilerine göre, ülkeden kaçan sermaye miktarı ilk yedi ayda 5.2 milyar dolardır. TÜİK verilerine göre, AKP’nin sırtını dayadığı-palazlandırdığı inşaat sektörü, R.T. Erdoğan/AKP’nin hem içeride hem de dışarıda izlediği politika nedeniyle ilk üç ayda yüzde 3.51 küçülürken, ilk altı ayda inşaat firmalarının aldığı ihale sayısı da yüzde 40 oranında düştü. Türkiye İhracatçılar Meclisi verilerine göre, ilk altı ayda yapılan ihracat yüzde 8.2 oranında azalarak 73.5 milyar dolara düştü. R.T.Erdoğan/AKP’nin yarattığı siyasi gerilim-çatışma ortamı dalgalı kurda 1 doları 2.35 TL’den 2.84 TL’ye çıkardı.

Savaşın faturası yine halka çıkıyor!

Alt alta sıraladığımız ve ekonomideki kötü durumun ifadesi olan veriler, savaş siyasetinin ekonomiye yansımış

halidir. Bunun faturası kuşkusuz ki, R.T. Erdoğan/AKP hırsızlarına, yolsuzluk yapanlarına, ülkeyi parsel parsel satanlara, Vakıf adı altında ülke topraklarını özel mülkü yapan oğlu Bilal’e, kızı Sümeyye’ye değil, emekçi yoksul halkımıza çıkarılmaktadır. İşçilerin, köylülerin, ezilen tüm emekçilerin emeğine alınterine el konularak, cebindeki üç kuruş da gasp edilmektedir.

AKP cenahı, Osmanlı benzetmesiyle yükseliş döneminden duraklama dönemine, 7 Haziran ile birlikte çöküş dönemine girmiş, artık hasta adam (Osmanlı’nın 1870’ler sonrasındaki durumu için Avrupa’da yapılan benzetme) moduna geçmiştir. 7 Haziran Genel Seçimleri’nden tek başına iktidar olarak çıkamayan AKP adeta çırpınmakta; çırpınırken de muhalif her kesime saldırılmaktadır. Suruç Katliamı’nda DAİŞ çeteleri işbirliği ile gerçekleştirdiği katliamın ardından başlayan süreç ile sonrasında devrimci, demokrat ve yurtsever kesimlere yönelik operasyonlar, Suriye’ye yönelik savaş girişimi, Kürt Ulusal Hareketi’ne yönelik askeri operasyonlar ile devam etti-ediyor. Zergele’de, Silopi’de katliamlar, infazlar yapıyor; Colemêrg’te “Ne yaptı lan size bu devlet?” sorusuyla ellerinden kelepçeleterek yüzüstü yatırdığı Kürtlere zulmetmeye devam ediyor.

Ancak biliyoruz ki Osmanlı’nın çırpınışı gibi R.T.Erdoğan/AKP faşizminin çırpınışı da sonuç vermeyecektir. Çöküşü durdurmak, ekonomide-siyasette kötü durumu saklamak, saltanatı koruyup-sürdürmek için yapılan savaş edebiyatı bumerang tepkisiyle yine R.T.Erdoğan/AKP faşizmini vuracaktır. Operasyonlar, tutuklamalar, işkenceler, yargısız infazlar, katliamlar... Şurası kesindir ki AKP faşizmi döktüğü kanda boğulacak. Dün dedik, bugün de diyoruz: “Yaptıklarımız, yapacaklarımızın teminatıdır”. Burjuvazinin kaleleri halk tarafından bir bir yıkılacaktır. Çünkü tarih henüz başka bir son yazmadı!

Ferguson eylemlerinin yıldönümünde OHAL

H. Merkezi: 9 Ağustos 2014'te 18 yaşındaki siyahi genç **Mike Brown**'ın ırkçı bir polis tarafından katledilişinin yıl dönümünde halk sokağa çıktı, şiddetli çatışmalar yaşandı.

Brown'ın cansız bedeninin 4 buçuk saat boyunca katledildiği yerinden kaldırılmaması nedeniyle ilk anma töre-

ninde 4 buçuk dakika boyunca sessiz protesto gerçekleştirildi. Etkinlikte katledilen siyahiler için saygı duruşunda bulunuldu.

Polisin saldırısı sonucu kitle ile polis arasında çatışmalar yaşandı. 100'e yakın kişi gözaltına alındı. Kentte OHAL ilan edilmesine rağmen

kitle sokaktan ayrılmadı.

Polis, Mike Brown'ın arkadaşı 18 yaşındaki siyahi genç Tyrone Harris'i vurdu. Ağır yaralanan genç hastaneye kaldırıldı.

Union Square'de toplanan kitle, polis şiddetini ve katillerin aklanmasını protesto etti. Kitle, "**Black Lives Matter**" (Siyahların da canı var) yazılı pankartlar taşıdı.

Doğu Akdeniz enerji rezervleri ve İsrail'in eğilimi

Emperyalizmin Ortadoğu'da gelişmekte olan dengeleri pazar ihtiyacına göre dizayn edilmeye çalışılırken bölgesel dinamiklerin etkisi ve bölgesel çıkarlar doğrultusunda süregelen diplomatik ilişkiler de devam ediyor. Tüm bu gelişmeler hususunda emperyalizmin bölgesel iştirakleri ya diskalifiye edildi (Türkiye'nin Ortadoğu politikasından diskalifiye edilmesi gibi) ya da bölgesel çıkarlardan küçük çıkara dönüşen bir kâr marjıyla bölgesel rolü korunur bir şekilde dışta tutuldu. Tüm bu gelişmeler ekseninde hiç kuşkusuz Yemen'de Zeydilerin direnişi, Esad'ın iktidarını koruması ve en önemlisi de YPG'nin bölgedeki DAİŞ'e karşı direnişi bu dengeleri değiştiren başlıca etmenlerdir. Son olarak da İran'ın nükleer anlaşması ile gelinen aşamada bir dizi dengenin yerli yerine oturduğu ancak bunun da kendi içinde yeni bir çatışma evresi ve gücünü barındırdığını söyleyebiliriz. Bu gelişmeler ekseninde özgün olarak değineceğimiz konu ise İsrail'in son dönemdeki yönelimidir.

2010'daki "Mavi Marmara"nın ardından "gerilimli" olduğu iddia edilen, ancak özünde bölgesel politikaların ihtiyaçları doğrultusunda bir senaryo olduğu açık olan İsrail-Türkiye ilişkileri gelinen aşamada Doğu Akdeniz doğalgaz rezervleri üzerinde dönmektedir. Suriye politikasında ve devamındaki ABD'nin imtiyazları kapsamında omuzdaş olan bu iki ülkenin Ortadoğu'nun hamiliği konusunda bir yarışının olduğu açıktır.

Özellikle Avrupa ülkelerinin ulusal parlamentolarında ardı ardına Filistin devletinin tanınma kararlarının alındığı, İran'ın BM Güvenlik Konseyi daimi üye-

Ortadoğu'da gelişen DAİŞ vb. türevlerinin bahanesini Kıbrıs'a taşıyan Netanyahu, burada enerji konularının yanı sıra, İran ve Hizbullah tehdidine dikkat çekerek bir İsrail askeri üssünün varlığının öneminden bahsetmektedir.

leri (P5+1) ülkeleriyle vardığı "nükleer uzlaşma" sonrası ABD-İran arasındaki diyalogun geliştiği bir ortamda, İsrail'in "tecrit" halinden kurtulma stratejisinde, Doğu Akdeniz'in konumu ayrı bir önem taşıyor.

İsrail, 2010 sonrasında, Yunanistan ve Kıbrıs Rum Kesimi ile ilişkilerini geliştirmeye başladı. Mavi Marmara'nın ardından İsrail askeri uçaklarının "hava eğitimi" konusunda Türkiye tarafından iptal edilen Konya yerine Yunan hava sahasında etkinlik icra etme uzlaşısı, işbirliğinin ilk adımı olarak kaydedilebilirdi. Oysa işin askeri olduğu kadar, ekonomik cephesi de önemlidir. Zira enerji kaynakları ve İsrail doğalgazının Batı piyasalarına ulaştırılması gereksinimi ortaya çıktı.

yasağını kaldırdığımı duyurdu.

FHKC Hapishane Şubesi tarafından yapılan açıklamada, ilk aile ziyaretinin bu ay, ikincisinin ise Eylül'de yapılacağı, örgütsel açlık grevi talebinin askıya alındığı, Filistinli tutsaklar olarak mücadelenin diğer örgütlerle birlikte sürdürüleceği ifade edildi.

Kıbrıs ve Yunanistan üzerinden, binlerce kilometreyi aşan bir boru hattıyla bu ihtiyacı karşılamaya çalışmaktadır.

İsrail'in bu noktada başarılı olup olmayacağı başka bir tartışma konusu. Ancak ne var ki Yunanistan'ın üyesi olmakla birlikte sorunlu ilişkilerinin olduğu AB, bu çerçevedeki maliyetli bir projeye sponsorluğu ayrı bir yerde durmaktadır. Zira Yunanistan'ın yaşadığı ekonomik kriz de böylesi bir askeri ve ekonomik eğilim emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda farklı bir mecrada gelişerek yansıyan bir kemer sıkma politikasını ortaya koymaktadır. Öte yandan söz konusu Doğu Akdeniz rezervleri olduğu için bu süreç ister istemez Türkiye'nin de dahil olduğu "münhasır ekonomik alanlar" ve Doğu Akdeniz'deki petrol, doğalgaz ve balıkçılık da dahil "ekonomik paylaşımlar" konusu ön plana çıkıyor.

Doğu Akdeniz kapsamında İsrail'in Kıbrıs eğilimi

Hiç kuşkusuz İsrail Doğu Akdeniz projesi kapsamında Türkiye'yi dışlayan bir politika işletmektedir. İsrail Kıbrıs görüşmelerinde Türkiye'yi muhatap almayarak süreci tekelinde yürütmek istemektedir. Bu kapsamda Netanyahu'nun Kıbrıs ziyareti dikkat çekicidir. Ortadoğu'da gelişen DAİŞ vb. türevlerinin bahanesini Kıbrıs'a taşıyan Netanyahu, burada enerji konularının yanı sıra, İran ve Hizbullah tehdidine dikkat çekerek bir İsrail askeri üssünün varlığının öneminden bahsetmektedir. Şu açık ki İsrail'in bölgedeki askeri üs varlığı bölgenin enerjideki rolünün kendi imtiyazlarında dönüştürülmesini hedeflemektedir. Sadece Yunanistan ve Kıbrıs ile değil aynı zamanda AB ile de "ekonomik-güvenlik" ekseninde işbirliği kurmak, tecrit algısını kırmak için ilişkilerini yoğunlaştırmaya gayret ediyor.

Peru'da işçiler sokakta

H. Merkezi: Peru'nun La Oroya kentindeki bir maden'in yıllardan bu yana zehir salımı nedeniyle kapatılması üzerine işçiler eylem yaptı.

Son dönemlerde Peru'da artan işsizlik nedeniyle öfkeli olan işçilerin madenin kapatılması nedeniyle gerçekleştirildiklere eyleme polis saldırdı. Yol kapatan işçilere polis saldırdı. Gerçek mermilerle ateş eden polis bir işçiyi katletti.

La Oroya Hastanesi yöneticisi Elias Lazo, yaralanan işçilerden 15'nin durumunun ağır olduğunu açıkladı. Doe Run şirketine ait dökümhanenin kapatılması durumunda 2 bin 400 kişinin işini kaybedeceği belirtiliyor.

Pakistan'da 300 çocuğa istismar

H. Merkezi: Pakistan'ın ikinci büyük kenti Lahor'un güney batısındaki Hüseyin Hanvala Köyü'nde yaşayan 300 çocuk, köyün "yetişkin erkekleri" tarafından cinsel istismara maruz kaldı.

Mağdur ailelerin temsilcisi **Latif Ahmed Sara** yaptığı açıklamada, çoğunluğu 14 yaşın altında en az 280 çocuğun 2007 yılından bu yana çekilen video kayıtlarında yer aldığını söylüyor. Bir veya birden çok erkek tarafından tecavüze uğrayan çocukların filme alınarak, ailelerine karşı şantaj olarak kullanıldığı belirtiliyor. Toplam 25 kişi bu suçla yargılanıyor.

Başbakan Navaz Şerif yazılı açıklama yaparak "öfkeli" ve "acılı" olduğunu söyleyken, suçlulara hukuki hiçbir geçit verilmeyeceğini iddia etti. Ancak avukatlar ve demokratik kurumların yaptıkları açıklamalara göre yerel polis de, yönetim de suçlularla işbirliği içerisinde.

FHKC'li tutsakların direnişi kazanımla sonuçlandı!

H. Merkezi: Siyonist İsrail devletinin hapishanedeki baskılarına karşı Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC) Genel Sekreteri **Ahmed Saadat** öncülüğünde açlık grevine gideceklerini duyuran FHKC'li tutsakların talepleri kabul edildi. Hapishane idaresi Ahmed Saadat ve diğer tutsakların aile ziyareti

YİNE VE HER ZAMAN “NE YAPMALI?”

Lenin, Rusya’da devrimci çevrelerin amatörlüğüne ve yetersizliğine karşı yazdığı “**Ne Yapmalı?**” kitabında devrimciler örgütünün olmazsa olmazlığını anlatır.

Çok kesin olarak ve itiraza yer vermeyecek şekilde şunları söyler: “*İddia ediyorum ki; sürekliliği sağlayan istikrarlı bir önderler örgütü olmadan hiçbir devrimci hareket varlığını sürdüremez.*” (age, s: 125)

Rusya’da otokrasiye karşı verilen mücadelenin tarihi eskidir. Çok sayıda devrimci “çevre” hızlıca ortaya çıkmakta ve aynı hızla hem polisin takibatı-tutuklamaları hem de faaliyetlerinin teorik-politik darlığı nedeniyle yok olmaktadır. Lenin, mevcut amatörlüklerinin farkında olduğu halde, yükselen kitle hareketlerine cevap olamamalarının kendisine acı ve utanç verdiğini anlatır. Önlerinde duran “devrimci örgüt” oluşturma görevini kavrayamayan “o sözde sosyal demokratlara karşı öfke”sini tutamaz. Hiç tereddütsüz belirlenmesini yapar:

“*İlkelliğimizle, Rusya’da devrimcilerin saygınlığını düşürmüş olmamız en büyük günahımızdır. Teorik sorunlarda duraksama gösteren, ufukları dar, kendi hareketsizliğini yığınların kendiliğinden hareketiyle haklı gösteren; bir halk sözcüsünden çok sendika sekreterine benzeyen, düşmanlarının bile saygısını kazanacak geniş ve yürekli bir plan düşünmekten aciz ve kendi profesyonel sanatında-siyasal polisle savaşım sanatında-deneyimsiz ve beceriksiz bir kimse- böyle bir kimse devrimci değil zavallı amatördür.*” (S: 128)

Aslında, “Ne Yapmalı?” kitabı devrimci “çevrelerin” içinde bulunduğu dağınıklığa, kendiliğindenliğe, ekonomizme ve bunları toplamı olan amatörlüğe “Artık Yeter!” kitabıdır. Mevcut bir iktidara karşı siyasal savaşım veren gizli bir devrimciler örgütü olmadan, zafere ulaşamayacağının gerçekliği defalarca kez kendini göstermiştir. Bu yanı sıra Lenin’in bu çalışması güncelliğini korumaktadır. Günümüzün ihtiyaçları ve ortaya çıkan olanaklarıyla birlikte tekrar tekrar değerlendirilmesi

gereken bir çalışmadır.

Gerçekten de Gezi İsyanı’ndan Kobanê serhildanına, günlerce süren işçi grevlerine, Soma’dan Ermenek’e işçi katliamlarına, kölece çalışma koşullarına, tarım arazilerinin-yaylaların-derelelerin yaşam alanlarının yok olması pahasına sermayeye peşkeş çekilmesine, kadınların/LGBTİ’lerin seri cinayetlere dönüşmüş halde katledilmelerine, Kürt ulusuna karşı yürütülen faşizan savaşa ve daha sayılabilecek nice “yaşamsal” çelişkiye rağmen devrimci örgütlerin süreç içerisinde kitleleşerek ve düşmana yönelik yıkıcı güçlerini büyütürken çöküşlerini, öncüleştirmemeleri bizi bir kez daha, teori ve politikanın ama bunlar kadar önemli olan örgütün/örgütlülüğün ustası Lenin’e yöneltmelidir. “Ne Yapmalı?” okunurken, teori ve politika üretmede, örgütlenmede karşılaştığımız birçok sorunun hiç de yeni ve sadece bize has olmadığı bir kez daha görülüyor. Salt yukarıda kodladığımız paragraf dahi karşılaştığımız birçok sorunu özetlemektedir!

Hangi birimiz çalışmalarında kitlelerin, devrimcilere karşı güvensizliğinin olduğunu fark etmemişizdir? Veya ne yaparsak yapalım; kitlelerin mevcut durumundan çıkışının zor olduğunu, çalışmaların siyasal niteliğinin düşmesinin kitlelerin kendiliğindenciliği ile ilgili olduğu savunusuna denk gelmemişizdir? Gerekli deneyim ve beceriyi kazanmak için yeterli çaba göstermeyip de düşmanın yoğun baskısından, teknolojik takipçilerin göz açtırmadığından bahseden sayısı az mıdır? Önümüzü açmak için zorunlu olan teorik yetkinliğin sağlanması için tüm alanlarda kadro ve militan eğitiminin yeterince sağlanmadığı her durumda “ufukların dar” olduğu açık değil midir? Nesnel gelişmelerin ortaya çıkarıldığı çelişkiler dâhil doğru bir siyasal ve örgütsel tavırla devrim lehine kullanılmıyorken, sürecin içinde saklı olanı çıkarma yeteneğine, ileri görüşlülüğüne sahip olmaktan, “**geniş ve yürekli bir plan düşünmekten aciz**” kalınacağı açık değil midir?

Sorular çoğaltılabilir. Bunlar önemli ve güncel sorulardır. Bu cevaplandır-

malar, bireysel düzlemde de, kolektif olarak komitelerde de tartışılmalıdır. Bizi atıl tutan, kendimize biçtiğimiz komünist öncü sıfatını bir olgu haline getirmemizi engelleyen tüm yüklerden kurtulmamız gereklidir. Bunları gerçekleştirmemek demek en başta halkımıza karşı sorumluluğumuzu yerine getirmememiz demektir. Lenin, amatörlüklerinin farkına vardıkları ölçüde acı çektiğini ve utanç duyduğunu anlatıyor. Bizim önümüzde yüzyılı aşan bir sosyalist mücadele tarihi mevcuttur. Bununla birlikte Kaypakkaya yoldaşın, TİP, Tİ-İKP ve her türlü reformizm ve revizyonizmden ideolojik/politik, örgütsel olarak kopuşunun deneyimine ve bunun üzerinden 43 yıldır verilen bir mücadele pratiğine sahibiz. Yani ders çıkartmak ve öğrenmek için çok fazla kaynağımız vardır. Yeter ki öğrenmek ve yaşama geçirmek isteyelim.

Günlük sorunlardan dahi devrim sorununa ulaşabilme

Son yıllarda devrimci örgütler açısından ortaya çıkan en önemli sorun, siyasal ve örgütsel görevlerin kısa vadeli günlük, somut çıkarlar için feda edilmesidir. Bu reformizmdir. Halkın yaşadığı acil, günlük sorunların çözümünün bizleri kitlelere daha çok yakınlaştıracığından hareketle içine girilen bu yönelim; ciddi bir boyuta gelmiştir. Çevre sorunundan, kadın mücadelesine, uyuşturucu çetelelerin artan varlığından yaşanan ekonomik sorunlara kadar; çeşitli meselelere “müdahil” olunmaya çalışıldığını görüyoruz. Bu müdahil olma kaygısı doğrudur. Bizler mevcut sisteme karşı her çelişkiyi, en basit günlük sorunu bile kullanabilmeliyiz. Fakat esas mesele günlük sorunun dahil, “devrimin temel sorunu” olarak ele alınabilmesi ve her halükarda amacın “inceleme-propaganda-örgütlenme” hattında bir kalıcılık ve mücadele çizgisi oluşturmak olduğunun görülmesidir.

Şimdiki çalışma tarzlarına baktığımızda, sürekliliğin sağlanmasından uzak, güncel kazanımlara endekslenmiş, siyasal niteliği olmayan yani mevcut iktidar ve sistemi ideolojik, politik ve askeri açıdan hedeflemeyen liberal esinti-

lerden etkilenip hümanizmin etkisine giren, devrimci şiddeti yetkince kullanabilmek için hazırlık yapma yaklaşımına sahip olmayan bir tablo görürüz.

Halkın gerçek gücü; örgütlü bir şekilde sisteme darbeler vurabilmekle ve her alanda gedik açabilmekle ortaya çıkacaktır. Biz burada her türlü mücadele yöntemini kullanabilmekten ama en demokratik, en barışçıl dönemlerde dahi esas olanın gizli bir devrimciler örgütü yaratıp mevcut bütün çelişkileri yıkıcı bir nitelik taşıyacak şekilde sisteme yöneltebilecek yeteneğe, ileri görüşlülüğe, kavrayışa sahip olabilmekten bahsediyoruz.

Hangi “günlük” sorunun, nerede ve nasıl patlak vereceğini kestirmek zordur! Gezi’de ağaçların kesilmesiyle patlak veren öfkeyi, yıkıcılığı ve aynı zamanda yaratıcılığı düşünelim.

Sınıf mücadelesini dar bir şekilde salt işçi sınıfına ya da ekonomik taleplere indirgeyen yaklaşımın aşılması ve emperyalist kapitalizmin ortaya çıkardığı ekonomik ulusal, cinsel, mezhepsel, ekolojik, politika her türlü sorunun komünist devrimcilerin gündemine girmesi önemli bir gelişmedir. Bu çelişkilerden dogmatik bir tarzda uzak kalınan dönemler olmuştur. Ama şimdi de bu çelişkilerin her birini sadece kendi yaşadığı mekân ve zamanla sınırlandırarak, salt soruna ait kazanımları hedefleyen ve örgütlenmelerinde bu geçicilik üzerinden oluşturma bir yaklaşım gelişmiştir. Oysa ki sınıfsal mücadele; tüm bu sorunların ezilenler lehine tek bir kanala akıtılabilmesi ve egemenlerin iktidarını sallayacak, onları yıkacak bir niteliğe kavuşturmasıyla hedefine ulaşır...

Bütün bu sorunlar teori-politika ve örgüt konularında günceldir ve çözümleri bize bağlıdır. Sözü başlangıçta olduğu gibi yine Lenin’le bağlayalım.

Sağlam bir devrimciler örgütünün görevi ezilenlerin yaşam koşullarının düşündüğümüzden çok daha geniş boyutlara ulaştırdığı ve gürül gürül akan tek bir sel haline getirilmesi gereken halkın bütün bu öfke damlacıklarını ve dereciklerini, deyim yerindeyse bir araya getirip yoğunlaştır[maktır].

Kavgada Ölümsüzleşenler

Hüseyin Kılığ: Askerlik yapmayı reddederek Proletarya Partisi saflarında mücadeleyi tercih eden Kılığ, 1964 yılında Dersim’in Zağge köyünde dünyaya geldi. Grubuyla birlikte 20 Ağustos 1983 gecesi Pülümür’ün Sampaşa Karaderbent köyüne giderken burada bir kaza sonucu yaralandı. Sağlık ocağına götürülen Kılığ, ihbar üzerine

yakalanarak 21 Ağustos 1983’te işkenceyle katledildi.

Kepir Çatışması: 23 Ağustos 1992’de on kişilik profesyonel faaliyetçiden oluşan bir birlik Ovacık’ın Kepir Yaylası mevkiinde bir ihbar sonucu pusuya düşürüldü. Çatışma 12 saat sürdü ve çatışmada **Yıldız Ayrıc, İmam Cem İştmez, Akın Uzun ve Dursun Erkul** ölümsüzleşti.

Dursun Erkul: 1962’de Dersim Hozat’ta doğan Dursun Erkul, ailece ta-

sındıkları Ankara’da büyüdü. Tecrübeli bir militan olan Erkul, 1980 öncesinde mücadeleye katıldı. Erkul, 1990’da da profesyonel faaliyete katıldı.

Yıldız Ayrıc: 1968 Dersim merkez Çerme köyünde doğdu. Yıldız Ayrıc’ın cenaze töreninin olduğu gün Dersim, Mazgirt, Hozat ve köylerinde bir günlük kepenk kapatma eylemi gerçekleştirildi.

Akın Uzun: “Olunacaksa halkın ordusunun askeri olunmalıydı. Yoksul

emekçi halkın uğruna savaşmalı” diye düşünmüştü Akın Uzun. 1965 Rize doğumlu Uzun, TC ordusunda asker iken firar ederek Proletarya saflarına katıldı.

İmam Cem İştmez: 1973 Elazığ doğumlu Cem İştmez aslen Dersim Ovacıklıdır. Konfeksiyon işçisi iken profesyonel faaliyete katıldı.

Gazel Meral: 1971 Dersim Ovacık Burnak köyü doğumlu Gazel Meral çatışmada yaralı olarak düşmanın eline düştü ve işkence sonucu katledildi.

KOMPRADOR MASALI

Nisan Yayıncılık tarafından yazarı Serdar Can'ın genişletmeleri ile birlikte Ermeni Soykırımı'nın 100. yılı vesilesiyle yeniden basılan "Nenemin Masalları" isimli kitaptan bir masal sizlerle paylaşıyoruz. "Nenemin Masalları"na Nisan Yayıncılık irtibat bürolarından ulaşabilirsiniz...

(...)"Uca dağların arasında kalan bir vadide, zengin mi zengin olan bir bey, Zirzop Bey yaşarmış. Zirzop Bey'in konağında, kendi ailesinin yanı sıra kardeşleri ile birkaç hizmetkârı da barınmış. Beyin tarla ve bahçeleri, üç köy halkı tarafından işlenir-miş.. Köylerden ikisi sarıputseverlerin biri de yeşilputseverlerin köyüymüş."

Vakta ki kıran gelip çatınca; Kayzersultan'ın zabitleri Zirzop Bey'e misafir gelmişler. İkide bir duyduğu haberlerden dolayı, bir kulağı zaten kırıştı olan bahçevan Agop, bu işten pirenlenmeye başlamış. Adam öldürmüş, dağlarda gezmiş olan bu kurt yoldaşı insan, işin içinde bi bit yeniği olduğunu hemen cecik çakmış. Zabitlerin geldiği gece, mutfağın kapısından konağa girerek Başzabit ile Zirzop Bey'in konuşmalarını dinlemiş. Başzabit Zirzop Bey'e efendim diyormuş. Size ayrıca bir müddet sonra haşmetli Kayzersultan orduları başkumandanlarının yazılı selamlarını da iletceğim. Kendileri bana aynen şunları buyurmuştur. Var git Zirzop Bey'e arz et, bir haftaya kalmadan neyi var neyi yok toparlayıp payitaht değerindeki şehrimize gelsin! Gelsin ki başına gelebilecek herhangi bir şeyden kelli efendilerini sorumlu tutmasın, işte Hüdavendigar Yüce Kayzersultan Orduları Başkumandanları böyle buyurdular efendim. Sizden ayrıca ufak bir isteğimiz daha var. Sarıputsever köylerine haber salın ki bir an önce kiblemizdeki memleketlere doğru tehcir için hazırlansınlar. Hani sizin sözlünüzü dinlerler efendim. Ne de olsa beylerisiniz. Ayrıca bu arada biz de şöyle bir görüntü gözdäği vereceğiz."

"Zirzop Bey cimri, hasut, kindar biriymiş evladım. Kumaz tilkiyi bile dize getirecek kadar hin bir beynamusmuş! Biraz düşündükten sonra tamam demiş Başzabite. Köylere hemen haber yollarım. Gerçi uzun zamandan beridir kulağıma böyle şeyler çalınıyordu ama söylentilere pek inanasım gelmiyordu. Çünkü Hüdavendigarımız, Haşmetli Keyzersultanımız bu sefil kulunu mutlaka haberdar eder diyordum."

"Başzabit, efendim demiş tekrar. Dedim ya üç, bilemediniz beş gün sonra size tuğralı, şifreli nâme gelecek. Hem bu askerleri neye getirdim sanıyorsunuz? Yarın şöyle bir açılacağız, ulaştığımız sarıputsever köylerine mühlet vereceğiz. Hani belli mi olur, gürtüldü çıkarıncılar olabilir! Ulaşamadığımız köyler için de yeşilputsever ağalardan yardım isteyeceğiz. Ümeradan fetva getirdik, onları dağıtacağız."

"Agop, kulaklarına inanmadan dinliyormuş bunları.

Bu sırada Başzabit, sözünü ettiği fetvayı çantasından çıkararak Zirzop Bey'e göstermiş. Zirzop Bey ise gösterilene bakmaktan çok, gözleri bir noktaya takılmış gibi düşünüyormuş. Bey cimrinin Allahı, para için yapamayacağı şey yok. Sen hesapla ki fazla masraf gitmesin diye konaktaki çiralı bilem saatle yandırtıyormuş."

"Agop da nutku kurumuş gibi duran Zirzop Bey'in ne diyeceğini merakla bekliyormuş. Zirzop Bey, bir iki tur atmış. Sonra kimse var mı yok mu diye köşeyi bucağı şöyle bir kolağan etmiş. Kimse-nin olmadığına kanaat getirince fısıl fısıl bir sesle, Zabitbaş'ına bir şeyler anlatmaya koyulmuş. O söyledikçe Başzabitin gözleri ışıl ışıl parlıyor, sevincinden hop oturup hop kalkıyormuş.

Konuşulan bu fısır fısır şeylerden Kara Agop, sadece şunları anlamış. Fis kos, fis kos... Harman zamanından sonra ... Fis kos, fis kos, fis kos kaç küstür liracık... Baskını vurduk mu fısır fısır... yarı yarıya

fis fis, sarı sarı, ahhh!.."

"O gece, yatağında, bu fiskosların anlamını çözebilmek için sabaha kadar bir o yana bir bu yana dönüp durmuş Kara Agop."

"Ertesi gün Zirzop Bey, Kara Agop'a bir koşu gidip ileri gelen sarıputsever köylülerini çağırmasını emir buyurmuş. Ardından konakta bir hazırlık, teprenme başlamış. Durmadan sağa sola emirler yağdıran Zirzop Bey'in aklı ise payitaht değerindeki kentte, oradaki komparador akrabalarında ve göbeğinden şarap içerten sarıputsever yosmalarındaymış."

"O nedir nene?" diye soruyorum.

"Ne nedir oğlum?"

"O şey... yav... Kontrol plak mı dedin, ne dedin?"

"Haa, komparador mu?"

Evet anlamında başımı sallıyorum. Nenemin tanımını aklımda kaldığı kadarıyla söyleydim.

"Komparador düşmanına, yabancıya götürünü sallayan demektir. Düşmanın zekeresini, kendi eliyle avradına sokan demektir! Namussuz demektir!"

"Öğle üzeri, Agop bir kaç kişiyle çıkagelmış. Zirzop Bey köylüleri yanı başına alarak meseleyi bir anlatmış. Onun her lafına köylüler kafa sallayıp olur çekiyormuş. Ee bu bey sözü, hiç yalan olur mu? Ama sen sen ol evladım, köylünün her kafa sallayışına aldanma, işin içinde malbark, ata memleketi topraklar var. Öyle kolay mı tüm bunları bir çırpıda terk etmek? Sarıputsever köylüler, süngü ucu yemene kadar yerlerinden teprenmemişler bile.."

"Birkaç gün sonra Başzabit ile Zirzop Bey arasında bahis konusu olan sarı sarı liracıkların ne olduğu Agop'un kafasına dank etmiş ama biraz geç etmiş. Çünkü tehdide aldırış etmeyen sarıputseverlerin köyleri, bir gün önce yakılmış ve dört-beş saatten beridir, göç yola çıkmış bile. Kara Agop, yaşlı bir beygire atladığı gibi göç kafilesinin seyir istikametine doğru dörtlal yapmış."

"Akşama doğru yorgun argın konağa döndüğünde, ortalıkta ne zabit ne de asker varmış. Kulübesine girip kara kara düşünmeye başlamış. Sonunda Arşaluys'a kaçma teklifinde bulunmaya karar vermiş. Evvel zamandan beridir Kara Agop'un gözü, hizmetçi kız Arşaluys'taymış. Ama Arşaluys kızın gözü de pek mi pek yukarılardaymış. Yiğit Agop'u bahçevancı parçası diye beğenmezmiş."

"Kayzersultan askerlerinin ortalıkta görünmediği bu bir kaç gün içinde Zirzop Bey konağını, topraklarını yeşilputatapar toprak ağalarına yok pahasına satmış. Kara Agop da Arşaluys'u bir kenara çekerek kafasındakileri anlatmış, gel kaçalım demiş. Arşaluys, hadi ordan diye cevap vermiş. Sen kim oluyorsun da bana böyle şeyler söylüyorsun? Git beyimizin ayaklarına kapan, yalvar yakar da seni de payitaht değerindeki şehre getirsin. Biz oraya gideceğiz, gelersen belki sen de bi baltaya sap olursun. Sonra bir kahkaha atarak, sen o zaman gör Arşaluys'u ey kapkara Agop! Gör ki o zaman bu güzelim Arşaluys'a ne talipler çıkacak demiş."

"Kara Agop, bütün bunlara dudak bükmüş."

"Kayzersultan'ın askerleri çıkıp geldiğinde, Başzabit elinde bir sandıkla girmiş Zirzop Bey'in çalışma odasına. Aynı günün akşamı iki oda hizmetçisi kız ile bahçevanın dışında kalan bütün ev ahalisi, bir grup asker nezaretinde yola çıkarılmış. Zirzop Bey, hizmetçi kızlar ile Agop'a kendilerinin bir iki gün daha kalacaklarını ve sonra hep birlikte gideceklerini söylemiş. Kara Agop bu işten iyice pirenlenmeye başlamış. Çünkü konakta kalan askerler ekşi şarapları içip içip hizmetçi kızlara göz süzüyorlarmış. Söylentilere göre askerler sarhoşken bir baskında kaç tane kızıoğlan kız bozduklarını anlatıyorlarmış birbirlerine."

"Evin ahalisi de gittikten sonra geceleri Agop'un gözüne uyku girmez olmuş. Sabahlara dek bi o yana

bi bu yana döner, uyuyamazmış. Gene bir sabah, hava henüz ağarmamışken şöyle etrafı bi kolağan edeyim diye çıkış kulübesinden. Bir de ne görsün, Zirzop Bey sabahın bu kör vaktinde bir eşeği dürterek Zitilok Kalesi taraflarından gelmiyor mu? Sabahın bu vaktinde acep Zirzop Bey'in ne işi varmış oralarda diye aklına takılmış Agop'un. Kale dedimse yavrum, sen Diyarbekir'in kalelerini anlama. Zitilok Kalesi dört etrafı kayalıklarla çevrili, içinde çağıl çağıl sular kaynayan ve kayaların arasında kapı adı verilmiş bir geçidi olan cennet mekan bir yermiş. Nuhunebi zamanından kalma bir mekanmış ki cinperi korkusuna kimse oraya giremezmiş. Dediklerine göre kayalar, apartumanlar gibi üstüste, oyuk oyuk oyulu imiş."

"Agop düşünse dursun, Zirzop Bey konağa varmış bile. Agop nefes nefese konağa yetiştiğinde Zirzop Bey ile Başzabitin atlarını eyerlediklerini görmüş. Ama yanlarında ne Arşaluys ne de diğer hizmetçi Araksi varmış. Başzabit onlar tam yola çıkacakken Kayzersultan askerlerinden biri gedikli-sine "Kumandanım" demiş. "Başta Agop gavurunu halledelim de sonra kızları indiririz." "Bunu duyan Agop, tilki gibi sinerek bir çalılığın içine gizlenmiş."

"Gün ağarıp hafif bir yel efil efil esiyorken Kayzersultan'ın askerleri de harıl harıl Agop'u arıyormuş. Aranmadık ne su yusu ne de konağın mahzeni kalmış. Sanki yer yarılmış da Agop yerin dibine girmiş! Askerler sonunda Agop'u aramaktan vazgeçip konağa girmişler. Üç vakte kalmamış ki konağın pencerelerinden Arşaluys ile Araksi kızın çığlıkları duyulmuş. Garip Agop, gizlendiği çalılığın içinde gözlerini belterek konağa bakıyormuş. Konağın tahta işleme büyük pencerelerinin açıldığını görmüş. Arşaluys ile Araksi'nin yakarışları şimdi daha net duyuluyormuş. Gedikli ise konağın önündeki boşluktan "çabuk indirin aşağıya, daha fazla dayanamayacağım!" diye bağıyormuş. Konağın pencerelerinden kızların korunmak için askerleri çırmakladıkları bile gözükiyormuş. Ve birden Araksi kız pencereye çıkmış. Bir eliyle pencerenin pervazını tutuyor, diğer eliyle de yarı yarıya parçalanmış geceliğini düzeltmeye çalışıyormuş. Ve aniden dönüp kendini kafa üstü yere bırakmış. Canını Azraile teslim ederken beyni paramparçaymış.

"Agop durduğu yerde sarsıla sarsıla ağlamamak için kendini zor tutuyormuş. Birazdan Kayzersultan'ın zebanileri, Arşaluys'u yerlerde sürükleye sürükleye indirmişler aşağıya. Araksi'nin ortalığa yoğurt gibi dağılan beynini görünce kızcağız çığına dönmüş. Kendini yerden yere vurmaya başlamış. Sonunda kızı tokatlama tokatlama kendine getirmişler. Arşaluys, gedikli'nin ayaklarına kapanıp yalvarmaya başlamış. Ömrünün henüz baharında olan bu kızcağız, kendini öldürmesinler diye çırpıyor, ağlaya ağlaya gedikliye yalvarıyormuş. Gedikli, Arşaluys'a onu bir şartla serbest bırakacağını söylemiş. Çırlıçıplak soyunup oynarsan, gerdan kırıp, göbek çalkarsan sana dokunmayacağız demiş. Arşaluys hiç cevap vermeden gene yerlerde debelenmeye başlamış."

"Bu sırada Kayzersultan'ın askerlerinden biri, Arşaluys'u saçlarından kavradığı gibi "Bak" demiş. Bak da sizin gibi dirlik bozanlara ne yapılmış anla! Araksi'nin ölüsünü ayaklarından çekerek getirmişler orta yere. Üzerindeki giysileri çıkararak çırlıçıplak etmişler ölüyü. Ve askerlerden birçoğu birer birer soyunarak Arşaluys'un gözleri önünde ölü kızın ırzına geçmişler."

"O Agop ki Kara Agop, o ki gözünü kırpmadan adam vurmuş katil Agop bakmaya daha fazla dayanamamış. Başını önüne eğip usul usul ağlamış. Bir sürü askere karşı ne yapabilir ki biçare?"

"Bütün askerler bir halka gibi diz çökerek çepik çalmaya başlamışlar. Agop'u beğenmeyen Arşaluys, üstünde sadece kenarları dantel işlemeli tumanı ile sözümona oynuyor, yerinde öylece dönüyormuş. Bir müddet sonra askerler hep bir ağızdan "aç, aç!" diye

bağırmaya başlamışlar. "Ellerini kollarını aç, aç da şıkıdım şıkıdım göbek at!" Gedikli gürr sesiyle bağırır bağırır Arşaluys kollarını açmış. Küçük me-meleri sıkıntı terlerinden pırl pırl parlıyormuş. Biçare öylece mahzun mahzun dönerken askerler, yine hep bir ağızdan tempo tutturmuşlar tumanı da indir aç aç aç!... Tumanı da indir aç aç aç! diye.

"Agop'un gözleri, gözyaşı sağanağında boğulmuş. Derler ki Agop bir daha ölene kadar ağlamamış. Toprağa düşene kadar gözyaşı dökmemiş. Göz pınarlarında ne var ne yoksa o gün hepsini dökmüş. Ve gene rivayettir ki gözlerine yerleşen çakmak bakışlar, bir daha hiç eksik olmamış gözlerinden.

"Arşaluys kızın donunu, parça parça almışlar üzerinden gene çömelip el çırpmaya başlamışlar. Arşaluys ürkek. Arşaluys gazallar gibi melil bakışlı... Bacakları titreye titreye dakikalarca dans etmiş zebanilerin önünde."

"Ve gedikli, gürr sesiyle son bir kez daha bağırmış. Oyun bitsin! Agop, pıstığı çalılıktan merakla bakıyormuş. Oyun bitsin diyen gedikli, yerinden doğrularak, palaskasını çözmeye koyulmuş. Dört asker, Arşaluys'u ellerinden ayaklarından derdest ederek sokmuşlar gedikli'nin altına. Gedikli'nin ardından bir diğeri, biri daha, biri daha... Arşaluys'un üstünden geçenlerin sayısı sayılmaz olmuş artık. İlk başlarda yeri göğü paralayan çığırşlar, artık garibim kızın ağzından dökülen inildemelere dönmüş. Artık suratu ekşi ekşi, gözleri göğre bakıyormuş öylecene. Arada bir tik gelirmiş gibi yanakları acı acı se-yiriyormuş. O hazin manzara ki kuşlar bile dayanamamış bakmaya. Ama Agop'un gözleri çakmak çakmakmış. Hiç kırıpırtmadan dakikalarca aynı noktaya bakıyormuş."

"Kayzersultan'ın askerleri, o gün akınlarda dev gibi bir orduyu yenmişlerin edasıyla çocuklar gibi şen ve şakrakmışlar. Atlarına binip yiterek gözden kaybolmuşlar.

"Agop, saklandığı yerden çıkarak konağa doğru yürümüş. Arşaluys'un başı üzerine geldiğinde, öylece dakikalarca bakmış kıza. Arşaluys kan revan içindeymiş. Bir ara kızıl kanlara boyalı bacakları se-yirmeye yüz tutmuş. Agop, bunun Azraile son mücadele olduğunu çok iyi bilirmiş. Bacakları seyiren kızın göz kapakları yanları gibi olmuş. Başucunda dikili olan bu karartıya acep Agop mu yoksa başkası mı der gibi bakmış. Bir damla yaş dökülmüş sonra gözlerinden. Agop, bunu da can çekişen koyunlardan bilirmiş. Eğilerek Arşaluys'u alından öpmüş. Kızcağızın yüzünde belli belirsiz bir gülümseme peyda olmuş. Boğazından iç paralayan bir hırıltı dökülmüş. Agop, onun saçlarını okşayarak son bir kez daha öpmüş alından! Sonra kamasını çektiği gibi sapına kadar gömmüş kızın kalbine. Bir kan çizgisi, Arşaluys'un yarı açık duran ağzından yılan gibi süzülerek dökülmüş sol yanına. Sevdiçeğinin ölüsünü kucağına alan Agop, onu konağa taşımış ve konakla birlikte kızın ölüsünü çayır çayır ateşe vermiş.

"Şimdi konağın küllerinin üstünden esen bahar yelleri, oradan Zitilok kayalıklarına çarpar ve Arşaluys, Arşaluys diye bağırır."

"Bitti mi? diye soruyorum nene."

"He, diyor nene. Bitti."

"Pekiyi Kara Agop'a noldu?"

"Valla oğlum derler ki tam on üç sene boyunca Zitilok Kalesi'ni kendine mesken edinmiş. Ve on üç sene sonra Zirzop Bey altınlarını gömdüğü yerden çıkarmaya geldiğinde; Agop onu yakalamış ve altınları birer birer yutturarak ruhunu şeytanlara teslim etmiş. Ama sen bunlara kulağ asma! Benim bildiğim Agop, gözünü kan bürümüş, haklıyı haksızı ayırt etmeden öldüren zalim bir eşkıya olup çıkmış." (Nenemin Masalları, Nisan Yayıncılık, Temmuz 2015, Serdar Can, s. 35)

YDG'nin eylemine polis saldırısı!

İstanbul: 16 Ağustos günü Galatasaray Lisesi önünde, “Operasyonlara, tutuklamalara katliamlara son” şiarıyla basın açıklaması yapmak isteyen Yeni Demokrat Gençlik (YDG) okurlarına polis saldırdı.

Şırnex Cizre’de geçtiğimiz Haziran ayında gözaltına alınarak tutuklanan 4 YDG okurunun 19 Ağustos’ta Cizre’de ilk davaları görülecek. Görülecek

olan davanın hukuksuzluğunu teşhir etmek için bir kampanya başlatan YDG okurlarının, Galatasaray Lisesi önünde devletin tutuklama ve katliamlarını teşhir eden aynı zamanda tüm tutuklara özgürlük talebiyle yapacağı basın açıklamasına polis saldırdı.

Galatasaray önünde toplanan YDG okurlarının pankart açmasına dahi izin vermeyen

çevik kuvvet ekipleri kitleyi tartaklayarak Galatasaray Meydanı’ndan uzaklaştırdı. Kitle polis baskısına, “Faşizme karşı omuz omuza”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur”, “Baskılar bizi yıldıramaz” sloganlarıyla karşılık verdi.

Gazetecilerin çekim yapmasına engel olmaya çalışan polis birçok YDG okurunu da yerlerde sürükleyerek uzaklaştırdı.

Taksim yüzlerce polis tarafından abluka altına alındı.

“Yakılan ormanlara sessiz kalmayalım!”

“Yangının çıkış noktası Güneşli Kalekolu’nun yaklaşık 20 metre ötesinde. Yani burnunun dibi diyebileceğimiz bir nokta. Ve yangın doğa koşullarından dolayı yamaçtan aşağıya doğru geliyor. Kalekola değil, köylere doğru yöneliyor”

Kartal: Yaz aylarında Türkiye ve T. Kürdistanı’nda yaşanan orman yangınları bir devlet politikası olarak çeşitli farklılıklara sahip. Türkiye’de ormanları yarak arazileri zenginlere peşkeş çeken, ranta açan zihniyet, T. Kürdistanı’nda ise Kürt halkını bölgeden zorunlu göç ettirme, bölgede faaliyet yürüten gerilla güçlerinin sığınaklarını yok etme amacı taşıyor. Ancak şurası kesin ki iki bölgede de yaşananların ortak paydası, doğa katliamı!

Son zamanlarda T. Kürdistanı yine yanyor. “Yaşamak istiyorsak enerjiye ihtiyacımız var” diyen zihniyet barajları, nükleer santralleri, hayatımızda normalleştirirken, Kürt ulusal sorununu çözümsüzlüğe mahkum ederek, temel insan hakları ihlallerini artırdığı gibi doğa katliamı gerçekleştirmekten de geri kalmıyor.

Temel insan hakları ihlallerinin tavan yaptığı AKP döneminde doğa katliamı belki de varabileceği doruk noktaya ulaşmış durumda. 90’lardan itibaren sistematik bir şekilde orman yangınlarını başlatan devlet, savaş suçu işleyerek çözümsüzlükte ısrar ediyor.

Son günlerde yaşanan bu doğa katliamının bir örneğinin yaşandığı Çewlik Yayladere’de gerçekleşen orman yangınına sivil toplum örgütleri sessiz kalmayarak Kadıköy İskele’de eylem gerçekleştirdiler. Bizler de eylemin ardından Güneşlik Köyü Yardımlaşma Derneği Yönetim Kurulu Üyesi **Mehmet Hanifi Sağoğlu** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

Çewlik’te yangının başlangıç noktasının devletin kalekolunun hemen yanı başından olmasının manidar olduğunu belirten Sağoğlu, “Yangının çıkış nok-

tası Güneşli Kalekolu’nun yaklaşık 20 metre ötesinde. Yani burnunun dibi diyebileceğimiz bir nokta. Ve yangın doğa koşullarından dolayı yamaçtan aşağıya doğru geliyor. Kalekola değil, köylere doğru yöneliyor” dedi.

Devletin üç maymun hali

Çıkan orman yangınlarını söndürmekte olan köylülerin tek başlarına zorluk çektiklerini kaydeden Sağoğlu, yangını kalekolların bilerek yaptığı bir durum olarak değerlendirerek şunları ifade etti: “Sonra Güneşliköy ve başka bir mevki arasında da tekrardan bir yangın çıkıyor. Köylülerin verdiği bilgiye göre karakoldan yapılan havan atışlarıyla çıktığını belirttiler.”

Yangının çıkışından hemen sonra müdahale eden köylülerin, duyarlı belediye meclislerinin, köy muhtarlarının kendi imkanları ile bu sürece müdahale ettiğini söyleyen Sağoğlu “Yangın meydana geldiği andan itibaren gerek

“Dersim zulme boyun eğmeyecek!”

H. Merkezi: Ankara Dersimliler Derneği ve Ankara Demokratik Alevi Derneği, Dersim’de devletin OHAL dönemini aratmayan uygulamalarını 12 Ağustos günü protesto etti.

Yüksel Caddesi’ndeki İnsan Hakları Anıtı önünde yapılan açıklamaya HDP milletvekilleri **Çilem Öz, Alican Ünlü ve Müslüm Doğan** ile **KESK, SDP, İHD, Partizan** ve Dersimli aydın ve sanatçılar katıldı. Burada açıklama yapan Ankara Dersimliler Derneği Başkanı **Yaşar Kılavuz**, AKP’nin kay-

bölgede yaşayan insanlarımız gerek belediye meclis üyesi köy muhtarları yoğun bir şekilde kendi imkanları ile söndürmeye çalıştılar. Devlet makamları nezdinde girişimde bulundular ancak devlet kör ve sağırı oynadı bu yangında. Çünkü işine geliyordu” dedi.

Bir devlet politikası olarak da süreci değerlendiren Sağoğlu doğa talanının bu kadar basitçe gerçekleştirilmesinin kabul edilemeyeceğini belirtti ve yangının ardından yaşananları “Coğrafyanın engebeli olması itibarıyla paletli araca ihtiyaç vardı. Havadan söndürmeye ihtiyaç vardı. Paletli araçları gönderemeyeceğini belirten yetkililer ‘hava aracımız zaten yok’ dediler. Tabii sonrasında oluşan toplumsal baskıdan sonra harekete geçti yetkililer” şeklinde özetledi.

Devletin saldırılarına karşı örgütlü müdahale

Devletin imha saldırılarının günümüzde teşhir etmenin bir aracı olarak sos-

yal medyanın öneminin ve basın alanının böylesi durumlarda görevinin daha da artığının bilincinde olmasının gerektiğini Sağoğlu, “Özellikle de sosyal medyadan ve yaşanan durumun vahametini anlatan haberlerin etkisi daha çok oldu. Tabii devlet 60 saat sonra yangına müdahalede bulundu” sözleriyle açıkladı.

Doğa talanına dur demek için yöre derneklerinin Yayladere örneğinde olduğu gibi bir araya gelerek refleks vermesinin önemli olduğunu ifade eden Sağoğlu “Doğamız, kültürümüz ve yaşam kaynaklarımız yakılmak ve yıkılmak suretiyle yok edilmek isteniyor. Bizler, bu yörenin İstanbul’da örgütlü dernekleri ve İstanbul’da yaşayan halkı olarak kültürümüze, doğamıza ve yaşam kaynaklarımız sahip çıktığımızı, bundan sonra da sahip çıkacağımızı buradan bir kez daha duyuruyoruz” dedi.

betliği iktidarı, gayrimeşru yollarla elinde tutabilmek için zor ve baskı araçlarını devreye soktuğunu söyledi.

Savaşın başlamasıyla Dersim’de birçok yerin “Özel güvenlik bölgesi” ilan edildiğini hatırlatan Kılavuz, bu alanların insansızlaştırılmak istendiğini kaydetti. Kılavuz, halkın bütün bu uygulamalara karşı direneceğini, zulme

boyun eğmeyeceğini vurguladı.

Yaşar Kılavuz, “‘Dersim’e sefer olunacağını ama zafer olmayacağını’ yüzyıldır tecrübe ediyorsunuz. Bu inatçı vazgeçin” diyerek, AKP’yi müzakere ve barış sürecinin devamı için yeniden masaya dönmeye çağırdı. Açıklamanın ardından sanatçılar, ağıtlar söyledi.

Devletin pratiğini teoriye döken profesör

H. Merkezi: Arel Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. **Ahmet Atilla Şentürk**, Facebook hesabından yaptığı paylaşımında, “Bu iş böyle olmaz. Her şehidimize karşılık bir HDP milletvekili indiril-

meli” sözleriyle bir kez daha devletin Kürt halkına olan düşmanlığını kendi cephesinden dile getirmiş oldu.

Bu olayın ardından HDP milletvekillerinden **Garo Paylan** ve **Filiz Kerestecioglu** savcılığa suç duyuru-

sunda bulundu. Gelen tepkiler üzerine yanlış anlaşıldığını ifade etse de hemen ardından daha da ağır ifadelerle HDP’lilere hakaretler yağdıran Şentürk’ü salt kendi başına birey olarak ele almak hatalı bir yaklaşım olur. O tam da devletin dili ile konuşmuş, devletin pratiğini sözlü olarak ifade etmiştir.

“Kadılar müftüler fetva yazarsa işte kemend, işte boynum asarsa işte hançer, işte kellem keserse Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan...”

Anadolu topraklarında Aleviler yüzyıllardır her türlü asimilasyon ve katliam politikalarına karşı direnmiş, yaşadıkları onlarca katliamın ardından Anka kuşu gibi küllerinden yeniden doğmuşlardır. Osmanlı’dan TC’ye değişmeyen gelenek bugün de devam etmektedir.

Günün politik atmosferinde Alevilerin hedef gösterilmesi, Alevi dernek başkanlarına yapılan silahlı saldırılar ve Alevilerin oturduğu evlere yapılan işaretlemeler tesadüfî ya da 3-5 kendini bilmez yapıtı münferit olaylar değil tam aksine devlet politikasının ta kendisidir.

Evlerin işaretlenmesi

Ev işaretleme ve daha sonrasında yapılan katliamlar ülkemiz topraklarına yabancı değil. Maraş’ta, Çorum’da ve daha birçok yerde bu işaretlemelere tanık oldu bu halk. Son günlerde DAİŞ çetesinin Alevilere yönelik çıkarttığı ölüm fetvaları ile işaretlemelerin aynı dönemlere denk gelmesi ve DAİŞ çetesinin TC tarafından destekleniyor olması doğal olarak tedirginliğe yol açmıştır.

Alevilerin Kürt halkı ile yakınlaşması (DAİŞ tehdidi önemli bir faktör) devleti rahatsız eden önemli konulardan biri iken, Alevi oylarının HDP’ye kayması ikinci bir tehdidi oluşturmuştur. Seçimlerde HDP’nin barajı aşması ile devletin kimyası bozulmuş, bu bozulmanın faturasının bir kısmı ise Alevilere çıkarılmak istenmiştir. İşte Alevilerin payına düşen de evlerin işaretlenmesi, dernek başkanlarının kurşunlanması, katliam, asimilasyon, hukuksuzluk...

Gezi İsyanı’nda hayatını kaybedenlerin çoğunun Alevi olması, devletin en çok başını ağrıtan mahallelerde Alevilerin yoğun yaşıyor olması ve Alevilerin ezilen olmasından kaynaklı devrimci, demokrat ve yurtsever örgütlerle ilişkilerinin gelişmiş olması aslında Alevilerin yüzyıllardır haksızlığa karşı boyun eğmediğinin ve sokaklarda direndiklerinin en büyük göstergesidir.

Ankara’ya giderken yolda uzun namlulu silahlarla saldırıya uğrayan Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı **Baki Düzgün**, devletin saldırı politikalarının en son örneğidir.

Baki Düzgün açıklamalarında “Ülkemizi germek isteyen karanlık güçler var”, “Aleviler canlarını kaybetti, zaman zaman canlarını zor kurtardı. Provokatörler şunu bilmeli biz bu tür algı operasyonları ve provokasyonlarla sokağa dökülmeyiz. Kapılarımıza işaretler atılıyor, cemevlerini hedef alan eylemler tertip ediliyor. Sükûneti koruyacağız. Ancak tedirginiz. Hukuk devleti adı altında güven içinde yaşama arzumuz karşılanmıyor” demiştir. Baki Düzgün sanırız başka bir yerde yaşıyordu ve tesadüfen Türkiye’den geçerken böyle bir saldırıya maruz kaldı. Böyle olmamış olsa nasıl olur da “ülkeyi germeye çalışıyorlar” cümlesini kurar? Bu ülkede neredeyse ayda bir katliam yapılıyor, T.Kürdistanı alev alev yanyorken gerginlikten bahsetmesi ilginç ama asıl ilginç olan yan ise “Aleviler sokağa çıkmayacak” anlamına gelen cümleler kurması. Düzgün şunu unutmamış olacak; Aleviler bugün hala ayakta ise bu onların sokaktan çekilmemesi sayesinde.

Sokağın gücü dünyayı temellerinden sarsar!

Devlet yaptığı operasyonlarla binlerce kişiyi kısa zamanda gözaltına alarak, onlarca insanı katlederek, yaralayıp sakat bırakarak bir mesaj vermek istedi. Bu mesaj açıktır: “Bizim kimyamızda faşizm vardır, bunu kimse bozmaya kalkmasın.” Ama ezilenlerin de bir mesajı var. Aslında bizler Kobanê’de ve 6-7 Eylül Kobanê Serhildanı’nda, Gezi İsyanı’nda ve birçok alanda bu mesajı verdik ama devlet bu, anlamayınca anlamıyor.

Bu topraklarda Aleviler ateşe semah dönmüş turalardır. Hiçbir zaman boyun eğmemiş ve bundan sonra da boyun eğmeyeceklerdir. Gittikleri yoldan dönmemeye ant içmiş, bu uğurda nice oğullarını ve kızlarını vermişlerdir. Tarih bunu defalarca ispatladı ve yine ispatlamaya hazırdır. Ne güzel demiş Pir Sultan Abdal, “Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan...”

Hatice Aşık olduğunu ve Şişli Devlet Hastanesi’ne götürüldüğünü öğrendiklerini kaydetti. Aşık’ın ağır yaralı olduğu ve ameliyata alındığı kaydedildi.

Aşık’ın hastanede katledilmemesi için Halk Cephesi üyeleri hastane önünde nöbet tutarken pek çok kez gözaltına alındı.

Hasta tutsaklara özgürlük

İstanbul: Hapishanelerin adeta mezarlığa döndüğü ülkemizde, 178 haftadır hasta tutsakların sesi olan ve hasta tutsakların serbest bırakılması için mücadele veren İHD, 15 Ağustos Cumartesi günü F Oturma eylemi gerçekleştirdi.

Hasta tutsak **Yılmaz Kahraman** için bir araya gelen kitle “**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**”, “**Tecridi kaldırın ölümleri durdurun**” sloganlarıyla F Oturma eylemine başladı.

Basın açıklamasında “*Beynindeki tümör yüzünden ağır hasta olan Yılmaz, tedavi edilmediği için görme yetisini kaybetmiş, bu da yetmezmiş gibi tek kişilik hücreye atılmıştır. Duvarlara tutunarak yürüyebilen Yılmaz’ın sağlık durumu her geçen gün daha da kötüye gitmektedir*” şeklinde Kahraman’ın sağlık durumu hakkında bilgi verildi. “*Yılmaz şahsında cezaevlerinde yaşanan bu insanlık dışı uygulamalara dur diyor, sağlık hakkının en insani hak olduğunu bir kez daha vurguluyoruz*” denilerek eylem son buldu.

Faili devlettir!!!

İstanbul: 15 Ağustos Cumartesi günü evlatlarını kaybeden yakınları bir kez daha Taksim Galatasaray Lisesi önünde hesap sormak için bir araya geldiler. 542. Haftayı geride bırakan Cumartesi Anneleri bu hafta 22 yıl önce katledilen 19 yaşındaki gazeteci **Ferhat Tepe** için bir araya geldiler.

Sözü ilk alan Ferhat Tepe’nin babası **Ishak Tepe** konuşmasında, “*Oğlumun katilini ararken suçlu benmişim gibi cezaevine atıldım. Ben katil devlettir dediğim için 1 yıl zindanlarda yattım. Oğlumun mücadelesi benim de mücadelemdir*” dedi. Ardından yapılan basın açıklamasında “*Bizler Ferhat Tepe ve daha nicelerinin katilleri yargılanana kadar alanlarda olmaya devam edeceğiz*” denildi.

ABD Konsolosluğu’na silahlı eylem!

H. Merkezi: Sarıyer’de bulunan ABD Konsolosluğu’na 10 Ağustos günü sabah saatlerinde ateş açıldı. Eylem sonrasında çatışma çıkarken, polis bölgede operasyon başlattı. DHKP-C tarafından gerçekleştirildiği

öğrenilen eylemde **Hatice Aşık** bölgede başlatılan operasyonda polis tarafından vurularak gözaltına alındı.

Halkın Hukuk Bürosu ise Twitter adresinden yaptığı açıklamada, yaralı olarak gözaltına kadının müvekkilleri

Goçen Hayatlar...

Son yıllarda sıkça görüyoruz sokaklarda kalan ya da yıkık binalara yerleşen Suriyeli aileleri. Kadın, çocuk, yaşlı, hasta herkesin çok zor koşullarda yaşadığını görmek ve fiili olarak bir şey yapamamak rahatsız edici bir durum hepimiz için. Bu rahatsızlığın üzerine bir de ülkelerinde çıkan iç savaşta TC'nin büyük bir payı olması, durumun rengini bizler açısından değiştiriyor.

TC'nin orada halka zulüm eden çetelere ve gerici gruplara, insani yardım adı altında silah göndermesi ve orada akan her masum kanda TC'nin de payı olduğunu gösteriyor. Suriye topraklarında yaşayan insanlara yaşam hakkı tanımayan TC acaba Türkiye sınırları içerisinde nasıl bir politika izler sorusu insanın aklına ister istemez geliyor. Aslında bu sorunun cevabını bulmak için müneccim olmaya gerek yok. Sadece TC'nin geçmişine –hem de öyle yıllar öncesine gitmeye gerek yok- bakmak yeterli. Türkiye topraklarında yaşayan Alevilere, Kürtlere, Ermenilere ve tüm ezilenlere uyguladığı politikalara bakalım olursak, Suriyelilere karşı almış olduğu tavrı tahmin etmek zor olmayacaktır.

Kapımızı her an bir TOMA çalabilir!

İstanbul Avcılar'daki Ambarlı Mahallesi'nde 10 Ağustos 2015'te Suriyelilerin kaldığı iki bina çelik kuvvet desteğiyle yıkıldı. Bu haber aslında alışık olduğumuz türden. Ülkemizde yoksul mahallelerdeki evler rant için yıkılarak zenginlere veriliyor. İnsanlar evlerinden zorla çıkartılarak başka yerlere göç ettiriliyorlar. Ama biraz önce okuduğunuz haberde ufak fakat can alıcı bir ayrıntı var. Gelin baştan bakalım bu habere. Bu sefer biraz ayrıntıya girerek okuyalım. Burada Suriyeliler kalıyordu. Yani ülkelerinden, savaş yüzünden binlerce yıllık

topraklarından ayrılmak zorunda kalan Suriyeliler. Önce sınırda karşıladı TC onları. Sınırda dayanmış aç susuz bir şekilde yaşam mücadelesi veren bu insanların haberlerde izledik biz. TC, TOMA ile merhaba dedi onlara. İlk orada karşılaştı Suriyeliler TOMA ile. Oradan Türkiye sınırına girenler yaşama umudu ile batıya doğru yola koyuldular. İstanbul'a gelip en kötü, yıkık binalara yerleşmek zorunda kalan Suriyeli ailelerin bazıları, okuduğumuz bu haberin başkahramanları maalesef. Önce kapıları balyozlarla kırıldı TC'nin polisi tarafından. Sonra devam etti polis "Türk'ün gücünü" göstermeye. Hasta, yaşlı ve çocuk demeden dışarıya attılar bu insanları. Önce yıkıma karşı çıktı aileler. TOMA girdi devreye. Ve yıkım "başarı" ile gerçekleşti. Aslında haberde bizlere yıkılan şeylerin bina olduğu söylendi. Ama yıkılan umuttu, yarınları, yaşam hakkı idi.

TCavüzcü devlet

Savaş en çok kadını vuruyor. Şiddetin her türlüşünü, hem de en ağır biçimde yaşıyor kadın. Suriye'den Türkiye'ye gelen kadınlar ya 2 bin TL karşılığında evlendiriliyorlar ya da fuhuş çetelerinin eline düşüyorlar. Gelin şimdi askerler tarafından tecavüze uğrayan 20 yaşındaki genç kadının yaşadıklarını kendi ağzından okuyalım: "Konteynir kentte eşimle birlikte yaşıyorduk. Benden yaşça büyük olan ve güvendiğim Suriyeli bir bayanla birlikte evlere temizlikçi olarak gidiyordum. Bir gün temizlik yapmak için dışarı çıktığımızda o kadın beni bir tarlaya götürdü. Buraya niye geldik diye sorduğumda Suriyeli bayan birden üzerindeki kıyafetleri çıkarmaya, yani soyunmaya başladı. Çok korktum. O esnada bir Jandarma aracı yanımda durdu, içinden inen bir adam burada ne yaptığımızı sordu ve ben ağlamaya başladım. Adam diğerlerine gitmelerini

söylerken beni yanına çağırdı. Kimliğimi elimden alarak bana, gözlerimin ne kadar güzel olduğunu, bana vurulduğunu söylemeye başladı.

Daha sonra bana, kimliğine el koydum, eğer şikâyet edersem veya birine söylersem benim kadın ticareti yaptığımı ve kendimi pazarladığımı söyleyeceğini, bunlardan sonra hapishaneye veya Suriye'ye gönderileceğimi söyleyerek beni tehdit etti. Daha sonra kimliği alabilmem için ertesi gün kamptan çıktuktan sonra 200 metre ilerde bir aracın beni bekleyeceğini, oraya gitmezsem tehditlerini yerine getireceğini söyledi. Korkumdan kimseye söyleyemedim. Ertesi gün dediklerini yaptım. 200 metre ilerledikten sonra beni bekleyen araca bindim. Araçta adımı 'Ci' diye hatırladığım ama yüzünü bildiğim jandarma komutanı ile Nizip'te bir eve gittik. Orada bana zorla sahip oldu. Bana esrar içirdi. Bunu eşime de içirmemi istedi.

Beni daha sonra tekrar gelmem ve arkadaşları ile birlikte olmam için tehdit etti. Eşimden korktuğum için konuşmadım. Eşim durumumu her sorduğunda hasta olduğumu bu yüzden böyle olduğumu söyledim. Psikolojik sorunlar yaşamaya başladım. İntihar girişiminde buldum. 20 gün boyunca her gün gitmek [fuhuş yapmak] zorunda kaldım. En son dayanmayıp şikâyet ettim ama kimse hiçbir şey yapmadı Her şeyi yetkililere anlatmama rağmen yardımıcı olunmadı. Beni başka bir kampa gönderdiler."

Mücadeleyi yükselt zulme dur de

Bu okuduğumuz durum binlerce kadının yaşadığı olaydan sadece biri. Burada tecavüz eden "kötü asker" değil. Tecavüz eden tam da devletin ve erk sistemin kendisidir. Bu yüzden bizler yani devrimci, demokrat, yurtsever insanlar halkların kardeşliği şiarını yükseltip TC'nin kirli savaş politikalarını teşhir etmeliyiz. Mücadeleyi büyüttükçe durdurabiliriz yaşanan tüm bu zulümleri. Öyleyse Arapça, Farsça, Kürtçe... Bildiğimiz her dilde haykıralım. Mücadeleyi yükselt zulme dur de!

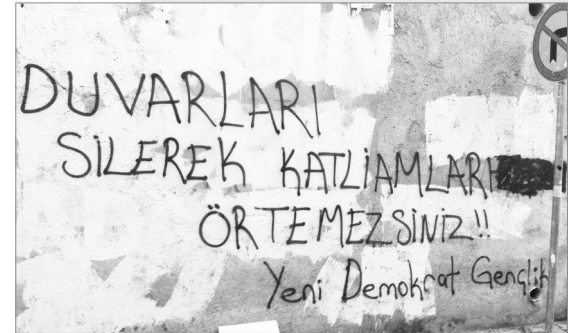
YDG'den saldırılara karşı stant çalışması

İstanbul: Yeni Demokrat Gençlik, baskı ve tutuklamalara karşı İstanbul'un birçok semtinde eş zamanlı yazılama ve stant çalışması gerçekleştirdi.

3 Ağustos Pazartesi günü Bakırköy'de stant çalışması için toplanan YDG'lilere sivil faşistler ve polis müdahale etmiş; YDG'lilerin kararlı duruşu sayesinde polisler geri çekilmek zorunda kalmışlardı.

Bu saldırıya daha güçlü cevap vermek adına 12 Ağustos Çarşamba günü Bakırköy'de stant açan YDG'liler kitlenin yoğun ilgisi ile karşılaştılar. Stant çalışması ardından merkezi yerlere "Tutsaklara özgürlük", "Baskılar bizi yıldırılmaz" şeklinde yazılama yapıldı. Yine aynı gün Sarıgazi'de de stant açıldı ve yazılmalar yapıldı.

13 Ağustos Perşembe günü ise Yenibosna ve Bağcılar'da stant ve yazılmalar yapan YDG'liler kitleyi ülkemizde yaşanan hukuksuzluğa karşı ses çıkarmaya çağırdı. "Suruç'un hesabı sorulacak", "Yaşasın devrimci dayanışma" şeklinde yapılan yazılmaların ardından faaliyet sonlandırıldı.

Ankara'da YDG ozalitlerine fünyeli saldırı

Ankara: 12 Ağustos Çarşamba günü Ankara Hüseyingazi 8. Cadde ve Doğanepi'de YDG'lilerin hazırlayıp astığı "Kürt ulusuna baskılara karşı dayanışmayı büyütelim, faşizme direnelim", "Tutsak YDG'liler derhal serbest bırakılsın" gibi ozalitlere, polis "bomba" var diyerek fünye ile saldırdı ve çevrede adeta OHAL ilan etti.

En ufak bir afiş çalışmasına bile büyük bir panik içinde saldıran devlet aslında biz devrimcilerden ne kadar korktuğunu bir kez daha göstermiş oldu.

Ankara ve İstanbul'dan YDG toplantıları

H. Merkezi: İstanbul ve Ankara'da Yeni Demokrat Gençlik, Şirmex'te Hazeran ayında tutuklanan 4 YDG'li için ve Suruç Katliamı ardından operasyonlara, tutuklamalara ve infazlara karşı merkezi bir tavır koymak ve mücadeleyi büyütme için toplantı düzenledi.

Toplantıdan çıkan ortak fikirler ise ; "Devletin DAİŞ destekli yaptığı Suruç katliamı altında Türkiye'de yaşayan

tüm gençliğe yapılmıştır. Amaçlanan sessiz, korkak ve sindirilmiş bir gençlik yaratmaktır. Katliamın hemen ardından DAİŞ bahane edilerek birçok yerde operasyonlar yapılmış ve insanlar katledilmiştir. Bizler de bu faşist uygulamalara karşı YDG olarak safları sıklaştırmalı, devrimci dayanışmayı büyütmeli ve alanlarda ki faaliyetlerimizi yoğunlaştırmalıyız" şeklinde oldu.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Barış için verilen cevaba selam olsun!

Barış öldü.

Şirnex'te 6. Motorlu Piyade Tugay Komutanlığı Akdizgin üs bölgesinde onbaşıydı **Barış Aybek**. 20-25 yaşları arasında, 18 bin TL'leri olmadığı için, zorunlu askerlik yapan milyonlarca genç insandan biriydi. Hiç istemediği bir savaşın hiç istemediği bir tarafı olmuş ve bu savaşta yaşamını yitirmişti. Barış'tan geriye Twitter hesabındaki Ahmet Kaya, Berkin Elvan, Soma ve Madımak konulu paylaşımlar ve arkasında Yılmaz Güney ile Ahmet Kaya'nın resimleri olduğu bir fotoğraf kaldı.

Hemen arkasından görünüşte muhalif duran gazeteler bile Barış üzerinden Kürt düşmanlığı pompalamaya başladı. "İşte PKK'lı teröristlerin şehit ettiği askerimiz" edebiyatı aldı başını-

yürdü. Zorunlu askerlik dayatmasının bahsini bile etmeden... Yani; bakanların, milletvekillerin, bürokratların, "paşaların" çocukları, kardeşleri, yeğenleri ve bilumum akrabaları ya çürük ya "bedelli"den faydalanırken yoksulların çocuklarının ateşin ortasına atıldığını bile görmezden gelerek onuru ve kimliği için mücadele verenleri hedefe oturtmaktan bir an bile geri durmadılar.

Barış öldü.

"İşte bakın PKK terörü nice aydınlık gencimizi elimizden alıyor" diyerek düşmanlık yaratmaya çalıştılar. Ama babası Turabi Aybek'in "İçim yanıyor, içim gidiyor. (...) Vatan elbette önemlidir. Ama benim oğlum, bizim çocuklarımız öldükten, vurulup düştükten

ve yitip gittikten sonra vatan da önemsizleşiyor. (...) Benim oğlumun ismi ne? Barış! Bu ismi ona annesi koymuştu, dayısının ismiydi. Çok basit ve açık: Oğlumun ismi gibi bir ülkede yaşamak isterdik. Böyle bir ülkeyi özledik." sözlerine kulaklarını tıkadılar. Barış, Alevi olmasına rağmen devlet erkani katılacak diye camide tören düzenlenmesini görmezden geldiler.

"Eğitim zayıfı", "intihar" denilerek Ermeni genç Sevag Balıkcı, Emek Gençliği yöneticisi Mazlum Aksu gibi yüzlerce devrimci, muhalif, yurtsever genç katledildi ya da "disko odalarında" komutanların keyfiyetiyle işkence ile öldürüldü... "Nöbette uyuduğu" için komutanları tarafından ellerine bomba verilerek katledilen 4 askeri unutmamak daha!

Barış öldü.

Barış Aybek'in yaşamını yitirdiği gün bir başka Barış'ın daha ölüm haberi geldi. Colemerg'te (Hakkari) Şine Köprüsü mevkiinde çıkan çatışmalarda PKK'nin üst düzey yöneticilerinden **Barış Tekçe** (Andok Colemerg) şehit düştü. Ertesi gün on binlerce insanın sırtladığı Barış'ın cenazesine polis saldırdı ve kitlenin üzerine gerçek mermilerle ateş açtı. Onlarca kişinin yaralandığı bu saldırıya rağmen Kürt halkı

direnışçisinin, cenazesini ortada bırakmadı (tıpkı sınırda bekletilen 20 YPG'linin cenazesi için hala nöbet tuttukları gibi) ve Barış yine on binlerin eşliğinde toprağa verildi.

Selam olsun!

Barış Aybek ve Barış Tekçe, bu toprakların iki büyük gerçekliğidir. Halkı karşı karşıya getiren egemenlerin "barış umudumuza" ekmeğe çalıştığı kin tohumudur. "Çözüm sürecini buzdolabına kaldırdık" diyerek; infazlara, katliamlara, gözaltı ve tutuklama terörüne hız veren TC devleti ve dümenindeki AKP'nin bu düşmanlığını artırmasında ki en önemli sebep Kürt halkının saldırılara rağmen verdiği cevaptır!

T. Kürdistanı'nın onlarca bölgesinde "öz yönetim inşasına" girişen Kürt halkı, ne HPG'li Ekin Van'ın bedenine dönük saldırılardan ne Ağrı'da **Muhammet Aydemir** ve **Orhan Aslan**, sınırda **Mihemed Hesên Bunyamîn** isimli çocukların infazından ne de gözaltı ve tutuklama teröründen geri adım atmayarak verdiği cevap onları çıldırtıyor. İşte tam da bu cevabı büyütmenin ve egemenlerin kulaklarının zarını patlatana kadar birlikte haykırdığımızda onları nefretlerinde ve dökükleri kanda boğabiliriz! Selam olsun şehitlere, kurşunlara, operasyonlara, işkencelere rağmen dayanışmayı yükseltenlere, bu mücadeleyi sahiplenlere!

YDK: "Ekin'in devrimi selamlayan gülüşüne gölge düşüremeyeceksiniz!"

Varto'da gerçekleştirilen yol kesme eyleminde yaşamını yitiren HPG gerillası Kevser Eltürk (Ekin Van)'ın bedeni boynuna geçirilen iple metrelerce sürüklendikten sonra, çıplak bir halde köy meydanına bırakıldı.

Yıllarca gerilla bedenlerine insanlık dışı işkenceler yaparak köy meydanlarında "teşhir" eden devletin, Ekin şahsında bu pratikle hatırlattığı başta devrimci, muhalif, yurtsever kadınlar olmak üzere hepimize verdiği mesajı çok net görüyor ve onlara cevabımızı yineliyoruz:

Sizden korkmuyoruz!

İşkencelerinizden de, cinsel sal-

dırlarınızdan da, boynumuza geçirmeyi vaat ettiğiniz(!) iple getireceğiniz ölümlerden de korkmuyoruz!

Çünkü biz bu devletin katil olduğunu, boşalttığı köylerde ya da gözaltında katlettiği kadınlardan biliyoruz!

Çünkü biz bu devletin tecavüzcü olduğunu işkencede göğüslerini parçaladığı, tecavüzlerle iradesini kırmaya çalıştığı, gözaltında, hapishanede cinsel işkenceye maruz bıraktığı kadınlardan biliyoruz!

Bedenlerimizden değil belki ama insanlığımızdan utandırdığınız haksız, kirli savaşlarınızdan; Şengal'den, Kobanê'den biliyoruz!

Bu kadın düşmanlığınızın; bariyerlerde, zindanlarda ve dağlarda taviz vermeksizin savaşan kadınlardan geldiğini de çok iyi görüyoruz!

İşte bu yüzden korkmuyoruz sizden ve utanmıyoruz bedenimizden!

Ekin Van'ı zihnimize kanlı ve çıplak bedeni ile değil, dağın doruklarından devrimi selamlayan gülüşüyle kazıyacağız! Ve onun gibi onurlu ve savaşçı kadınların mücadelesini omuzlamaktan geri durmayarak korkulu rüyanız olmaya devam edeceğiz!

Yeni Demokrat Kadın

